

ความตายในอุดมคติ

นางสาว นพรัตน์ สุวรรณปรัด

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

ศาสตราจารย์ ดร. ศยามันท์ โสโธทัยพร รองคณบดีฝ่ายศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556 - 2557

ความตายในอุดมคติ

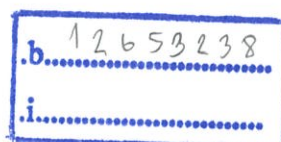
Death in the ideal

นางสาวนพรัตน์ สุวรรณปรีดี

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....

วัน,เดือน,ปี.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 – 2557

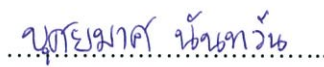
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

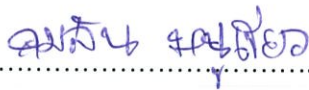
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จู้ฉกร คงคา)

ประธานกรรมการ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.บุศยมาศ นันทวัน)

..... กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความตายในอุดมคติ
	Death in the ideal
ชื่อ	นางสาวนพรัตน์ สุวรรณปรีดี
รหัสนักศึกษา	53020451
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นิธิวัฒน์ หอยสังข์ทอง

บทคัดย่อ

เอกสารศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการรวบรวมแนวความคิด ที่ประกอบด้วยเนื้อหา รูปแบบและกระบวนการทางเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อเรื่อง ความตายในอุดมคติ โดยใช้ศิลปะการจัดวางที่มีการใช้เทคนิคหล่อเรซิน และ เทคนิคหล่อผสมเข้ามาผสมผสานกันในตัวงานนอกจากนี้ยังมีการใช้กระดูกสัตว์จากของจริงมาประกอบ วัสดุและต้นแบบมาจากซากและโครงกระดูกของสัตว์และรวมกับแนวคิดในงานนี้ที่ต้องการให้เกิดความสวยงามหรูหรา โดยมีวัสดุที่มีความสวยงาม สะท้อนแสง มาประดับตกแต่งในตัวงาน เพื่อสื่อแสดงออกถึงแนวความคิดที่ขัดแย้งในเรื่องของความตายและความงาม ผ่านทัศนธาตุทางศิลปะ รูปแบบในการจัดวางงาน เป็นรูปแบบลักษณะเป็นวงกลมมีฐานวางงานล้อมรอบโคมไฟเป็นวงกลม การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากภาพต้นแบบที่เป็นสิ่งที่เห็นแล้วสะท้อนใจเกี่ยวกับสัตว์ที่มนุษย์นำมาบริโภคมาประกอบสร้างใหม่ทำให้เกิดความงามที่เกิดจากความตายเพื่อสร้างประเด็นคำถามถึงจริยธรรมที่ปรากฏในสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นพรัตน์ สุวรรณปรีดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง-ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1-2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	
2.1 ที่มา	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	4
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	38
3.2 กระบวนการสร้างงาน	47
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	49
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	58
บทที่ 5 บทสรุป	59
เอกสารอ้างอิง	61
ภาพผลงานศิลปะ	63
ประวัติผู้เขียน	76

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

หน้า

1. ภาพประกอบชิ้นที่1 : สนามจันทร์ เทคนิคสีน้ำ ผลงาน อ.สมพล ดาวประดับ วงษ์	7
2. ภาพประกอบชิ้นที่2 : ชายงาม วุฒิชัย ส่างกุลละ นักเพาะกายเยาวชนไทยโชว์ เหรียญทอง	7
3. ภาพประกอบชิ้นที่3 : ภาพจากการประชาสัมพันธ์โครงการภาพวาดสวม สมเด็จพระศรีนครินทร์	8
4. ภาพประกอบชิ้นที่4 : ความชื่นชอบในความงามของธรรมชาติ ถ่ายทอด ออกมาในผลงานของโมนะท์	9
5. ภาพประกอบชิ้นที่5 : นำสัตว์ขึ้นแทนบังคับ	13
6. ภาพประกอบชิ้นที่6 : แนวมีดเชือดที่หลังขากรรไกรต่อกับฐานใบหู	13
7. ภาพประกอบชิ้นที่7 : ผูกเชือกที่หน้าแข้งขวา ชักรอกห้อยหัวลง	14
8. ภาพประกอบชิ้นที่8 : เปลี่ยนโซ่แขวนข้อเท้ากับกลางแขนแขวน	15
9. ภาพประกอบชิ้นที่9 : เปลี่ยนโซ่แขวนข้อเท้ากับกลางแขนแขวน	16
10. ภาพประกอบชิ้นที่10 : ภาพการเชือดแพะ 1	17
11. ภาพประกอบชิ้นที่11 : ภาพการเชือดแพะ 2	17
12. ภาพประกอบชิ้นที่12 : ภาพการเชือดแพะ 3	18
13. ภาพประกอบชิ้นที่13 : ภาพการเชือดแพะ 4	18
14. ภาพประกอบชิ้นที่14 : แผนผังการผลิตเนื้อสุกร	19
15. ภาพประกอบชิ้นที่15 : การเอาเลือดออก	22
16. ภาพประกอบชิ้นที่16 : การชูดเอาขนออก	23
17. ภาพประกอบชิ้นที่17 : การเปิดซากและการเอาอวัยวะภายในออก	25
18. ภาพประกอบชิ้นที่18 : การชั่งน้ำหนัก และลดอุณหภูมิซาก	26
19. ภาพประกอบชิ้นที่19 : การเชือดหมู 1	27
20. ภาพประกอบชิ้นที่20 : การเชือดหมู 2	27
21. ภาพประกอบชิ้นที่21 : การเชือดหมู 3	28
22. ภาพประกอบชิ้นที่22 : การเชือดหมู 4	28
23. ภาพประกอบชิ้นที่23 : วิธีการเชือดสัตว์ตามบัญญัติศาสนา	29

24.	ภาพประกอบชิ้นที่24	: สัตว์ที่ถูกตีตาย	30
25.	ภาพประกอบชิ้นที่25	: การเชือดวัว 1	33
26.	ภาพประกอบชิ้นที่26	: การเชือดวัว 2	33
27.	ภาพประกอบชิ้นที่27	: In His Infinite Wisdom (Damien Hirst 2003)	35
28.	ภาพประกอบชิ้นที่28	: <i>A Thousand Years</i> (Damien Hirst 1990)	35
29.	ภาพประกอบชิ้นที่29	: ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่1	38
30.	ภาพประกอบชิ้นที่30	: ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่2	39
31.	ภาพประกอบชิ้นที่31	: ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่3	39
32.	ภาพประกอบชิ้นที่32	: ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่4	40
33.	ภาพประกอบชิ้นที่33	: ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่5	40
34.	ภาพประกอบชิ้นที่34	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	42
35.	ภาพประกอบชิ้นที่35	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	42
36.	ภาพประกอบชิ้นที่36	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	43
37.	ภาพประกอบชิ้นที่37	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	43
38.	ภาพประกอบชิ้นที่38	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	44
39.	ภาพประกอบชิ้นที่39	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 6	44
40.	ภาพประกอบชิ้นที่40	: ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 7	45
41.	ภาพประกอบชิ้นที่41	: เรซิน เพื่อใช้ในการหล่อเรซิน	47
42.	ภาพประกอบชิ้นที่42	: น้ำยาเร่งเรซิน เพื่อให้เทในเรซินให้แห้งไวขึ้น	47
43.	ภาพประกอบชิ้นที่43	: แปรง เพื่อใช้ทาเรซิน	48
44.	ภาพประกอบชิ้นที่44	: หัววัดต้นแบบที่จะนำมาทำพิมพ์	48
45.	ภาพประกอบชิ้นที่45	: ทำพิมพ์หล่อเรซินจากยางพารา	49
46.	ภาพประกอบชิ้นที่46	: ถอดพิมพ์ออกมาเป็นหัววัด	49
47.	ภาพประกอบชิ้นที่47	: สีสเปรย์ ใช้พ่นสีหัววัด	50
48.	ภาพประกอบชิ้นที่48	: พ่นสเปรย์แต่ละหัว	50
49.	ภาพประกอบชิ้นที่49	: ทาเรซินผสมกากเพชร ให้เกิดเป็นประกาย	51
50.	ภาพประกอบชิ้นที่50	: พ่นแล็กเกอร์เคลือบเงา เพิ่มความใสเนียนมากขึ้น	51
51.	ภาพประกอบชิ้นที่51	: ตกแต่งแต่ละหัวด้วยเพชรเม็ดเล็ก	52
52.	ภาพประกอบชิ้นที่52	: เลือกกระดุกในการทำผลงานชุดที่2	52
53.	ภาพประกอบชิ้นที่53	: เรซินผสมกากเพชร	53
54.	ภาพประกอบชิ้นที่54	: นำกรามวัวและกระดุกวัวมาทาเรซินผสมกากเพชร	54
55.	ภาพประกอบชิ้นที่55	: นำกรามวัวมาทาเรซินผสมกากเพชร	55

56.	ภาพประกอบชิ้นที่56 : ทำสีโคมไฟที่นำมาประกอบในงานชุดที่2	55
57.	ภาพประกอบชิ้นที่57 : ประกอบกระดุก เข้ากับโคมไฟที่ทำสีรอไว้แล้ว	56
58.	ภาพประกอบชิ้นที่58 : ตากแดดรอแห้ง	56
59.	ภาพประกอบชิ้นที่59 : ติดตั้งผลงาน	56
50.	ภาพประกอบชิ้นที่60 : ภาพวิเคราะห์รูปทรง 1	58
61.	ภาพประกอบชิ้นที่61 : ภาพวิเคราะห์รูปทรง 1	58
62.	ภาพประกอบชิ้นที่62 : ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 1	59
63.	ภาพประกอบชิ้นที่63 : ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 2	59
64.	ภาพประกอบชิ้นที่64 : ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 3	59
65.	ภาพประกอบชิ้นที่65 : ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 4	59
67.	ภาพประกอบชิ้นที่66 : ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 1	52
68.	ภาพประกอบชิ้นที่67 : ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 2	60
69.	ภาพประกอบชิ้นที่68 : ภาพวิเคราะห์สี 1	61
70.	ภาพประกอบชิ้นที่69 : ภาพวิเคราะห์สี 2	61
71.	ภาพประกอบชิ้นที่70 : ภาพวิเคราะห์สี 3	61
72.	ภาพประกอบชิ้นที่71 : ภาพวิเคราะห์สี 4	61
73.	ภาพประกอบชิ้นที่72 : ภาพวิเคราะห์สี 5	62
74.	ภาพประกอบชิ้นที่73 : ภาพวิเคราะห์สี 6	62
75.	ภาพประกอบชิ้นที่74 : ภาพวิเคราะห์สี 1	63
76.	ภาพประกอบชิ้นที่75 : ภาพวิเคราะห์สี 2	63
77.	ภาพประกอบชิ้นที่76 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ 1	64
78.	ภาพประกอบชิ้นที่77 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ 2	65
79.	ภาพประกอบชิ้นที่78 : ภาพผลงานศิลปนิพนธ์	71
80.	ภาพประกอบชิ้นที่79 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 1	72
81.	ภาพประกอบชิ้นที่80 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 2	73
82.	ภาพประกอบชิ้นที่81 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 3	73
83.	ภาพประกอบชิ้นที่82 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 4	74
84.	ภาพประกอบชิ้นที่83 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 5	74
85.	ภาพประกอบชิ้นที่84 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 6	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากการเห็นภาพความตายของสัตว์จากการบริโภคและการใช้ชีวิตปัจจุบันที่รับมา ทำให้เกิดจินตนาการต่อจากภาพเหตุการณ์นั้น ด้วยเรื่องของความตายอ้างอิงจากความเชื่อทางพุทธศาสนา กล่าวไว้ว่าความตายคือการหลุดพ้น ในความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้าคิดว่าการตาย เป็นสถานะการสิ้นสุดของการมีชีวิตของสิ่งมีชีวิต นั้นหมายความว่า ในความรู้สึกที่รับรู้หรือความทรงจำทั้งหมดที่มีอยู่ของสัตว์ก็จะสิ้นสุดลงด้วยเพราะฉะนั้นการสิ้นสุดความทรงจำ ความตายในความคิดของข้าพเจ้าคือความงามจากความสุขที่ได้จากการหลุดพ้นจากความทุกข์ ความเจ็บ ความทรมานของร่างกายนั่นเอง ในเรื่องของความรู้สึกที่มีต่อการบริโภคสัตว์เป็นอาหาร โดยการบริโภคสัตว์เป็นอาหารที่มีกรรมวิธีที่มีความน่าสยดสยอง หดหู่ ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์เป็นสัตว์ กินพืชไม่จำเป็นต้องกินเนื้อสัตว์เพราะมนุษย์สามารถหาโปรตีนได้จากพืช ธัญพืชหรือถั่วเหลืองที่มีโปรตีน 40% เป็นโปรตีน 2 เท่าของโปรตีนในเนื้อสัตว์ แม้แต่เนื้อสันในที่เชื่อกันว่าดีที่สุด ก็ยังมีโปรตีนที่นำมาใช้ได้เพียง 20% เท่านั้น แต่สำหรับมนุษย์ที่บริโภคเนื้อสัตว์ คำนึงถึงความอร่อย ด้วยวิธีการปรุงแต่งต่างๆ จึงเลือกที่จะบริโภคเนื้อสัตว์กันเป็นจำนวนมาก พลตรีจำลอง ศรีเมืองเคยกล่าวไว้ว่า “ถ้ามนุษย์ไม่มีอาวุธอยู่ในมือหรือเครื่องปรุงที่กลบเกลื่อนเนื้อสัตว์ เราไม่สามารถไล่ล่าหรือกักกินเนื้อสัตว์ตามธรรมชาติได้” ดังนั้นการที่มนุษย์นำสัตว์มาบริโภคเป็นอาหารในขณะที่สัตว์ไม่ใช่อาหารของมนุษย์ถือเป็นเรื่องที่ผิดธรรมชาติ เบียดเบียนสัตว์ และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายนัก เพราะในขณะที่มนุษย์กระทำต่อสัตว์ สัตว์ที่ตกใจกลัวสุดขีด เพราะการถูกฆ่าจะมีสารพิษในร่างกายเกิดขึ้นโดยทันที เช่นการหลั่งฮอว์โมนอะดรีนาลีน (Adrenaline) และกรดยูริก (Uric Acid) ซึ่งขับออกมาด้วยความหวาดกลัว ตกใจ เครียด หรือได้รับความเจ็บปวดอย่างรุนแรง ซึ่งสภาวะความเป็นพิษเหล่านี้จะกระจายไปทั่วร่างกายของสัตว์และตกค้างอยู่ตามเส้นเลือดและเนื้อเยื่อ และเมื่อย่อยสลายแล้วจะเกิดความเป็นกรดสูงในร่างกายมนุษย์ ส่งผลทำให้มนุษย์ที่บริโภคเนื้อสัตว์ได้ฮอว์โมนแห่งความเครียด ทำให้มนุษย์มักมีอาการเครียดง่าย โกรธง่าย ก้าวร้าว ใจร้อน ชอบเบียดเบียนชีวิตผู้อื่นทำร้ายคนอื่นได้ง่าย และเนื้อสัตว์ยังก่อให้เกิดโรคที่ตามมาอีกหลายชนิดอย่างชัดเจน เช่น มะเร็ง ยิ่งมนุษย์มีความต้องการที่จะบริโภคเนื้อสัตว์มากเท่าไร การพัฒนาการปรุงแต่งอาหารก็มากเท่านั้น เช่นการฉีดสารเร่งน้ำหนัก เนื้อนุ่ม กรรมวิธีการปรุงแต่งอาหารด้วยการทอด ปิ้ง ย่าง ทำให้สารก่อมะเร็งมากขึ้น

จากที่มีสารในเนื้อสัตว์ที่ทำให้เกิดพิษด้วยตัวมันเองอยู่แล้วยังมีการเพิ่มสารพิษจากการปรุงแต่งเข้าไปอีกทำให้เกิดโทษจากการบริโภคมากขึ้น แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรมนุษย์ยังคงบริโภคเนื้อสัตว์เป็นอาหารต่อไปเรื่อยๆ เพราะด้วยเหตุผลที่ว่า ความพึงพอใจในรสชาติของมัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างสรรค์ผลงานจากภาพต้นแบบที่เป็นสิ่งที่เห็นแล้วสะท้อนใจเกี่ยวกับสัตว์ที่มนุษย์นำมาบริโภค มาประกอบสร้างใหม่ทำให้เกิดความงามที่เกิดจากความตาย
2. สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความสวยงามที่ขัดแย้งกับรูปทรงของความตายเพื่อสร้างประเด็นคำถามถึงจริยธรรมที่ปรากฏในสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวทางใดเช่น นามธรรม (Abstract), เหมือนจริง (Realistic) รูปแบบงานเป็นรูปแบบของการจัดวาง แบบแขวน และ แบบติดตั้งบนพื้นที่ วางเป็นลักษณะวงกลม ล้อมรอบชิ้นงานแบบแขวน
2. ผลงานเป็นศิลปะแบบ 3 มิติ โดยอาศัยหลักของศิลปะแบบจัดวาง (Installation) ในการนำเสนอ
3. จำนวนผลงานมี 2 ชุด
 - 4.1 ชุดที่ 1 มีจำนวน 5 ชิ้น ขนาด 60 x 45 x 25 เซนติเมตรต่อชิ้น
 - 4.2 ชุดที่ 2 มีจำนวน 1 ชิ้น ขนาด 80 x 80 x 120 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ในชีวิตประจำวัน การบริโภคของมนุษย์นิยมบริโภคเนื้อสัตว์เป็นอาหาร จนกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา จนไม่คิดไปถึงวิธีการนำสัตว์มาทำอาหาร ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานชุดนี้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงอีกแง่มุมของความตายของสัตว์ การตายของสัตว์ที่เกิดจากมนุษย์เป็นผู้กระทำ มนุษย์ไม่สามารถยับยั้งการกระทำของตนเองได้ แม้ว่าการกระทำนั้นเป็นภาพที่น่าสยดสยอง สะเทือนจิตใจ โหดร้ายแสดงถึงความทรमानของสัตว์ หรือส่งผลเสียต่อร่างกายเมื่อบริโภคก็ตาม คำนี้ถึงแต่ความพึงพอใจของตนเองมากกว่า แต่ในอีกแง่มุมของข้าพเจ้า ความตายในอุดมคติของข้าพเจ้า คือจุดเริ่มต้นของความสุขที่ได้มาจากการฟื้นฟูจากการทำงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ไม่ได้เห็นด้วยหรือสนับสนุนกับการกระทำของมนุษย์แต่เป็นการสะท้อนแง่มุมที่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงความต้องการของตนเองได้ถึงแม้ว่า ทั้งสองแง่มุมในงานชุดนี้ของข้าพเจ้าจะขัดแย้งกันก็ตาม

ความสะเทือนใจที่เกิดจากการพบเห็นภาพเหตุการณ์ การทรมารสัตว์ที่พบเห็นได้ทั่วไป โดยเฉพาะตลาดสด ที่เป็นพื้นที่ใกล้ตัวและ ทุกคนสามารถเห็นหรือรับรู้ ถึงวิธีการหรือขั้นตอนในการนำสัตว์ มาประกอบอาหาร แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ผู้คนลด หรือเลิกกินสัตว์ได้เลย บางสถานที่ เช่น โรงฆ่าสัตว์ ส่วนใหญ่ ผู้คนจะไม่ค่อยเห็นมากนัก จะเห็นหรือรับรู้ได้จากสื่อเช่น โซเชียลเน็ตเวิร์ค หรือ ทิว จึงอาจเป็นสาเหตุที่ มนุษย์เคยชิน และเมินเฉยกับเรื่องนี้ ในเรื่องของวิธีการและขั้นตอนการฆ่าสัตว์ แต่ละวิธี เป็นวิธีที่ทรमान เช่น เชือดคอหมู เชือดคอวัว เชือดคอแพะ ปล่อยให้เลือดไหลจนหมดโดยที่สัตว์เหล่านี้ยังมีชีวิตอยู่ ความรู้สึกวินาทีสุดท้ายของสัตว์มีแต่ความทรमान ความรู้สึกเจ็บปวดของสัตว์ที่ทรमान แต่มนุษย์ กลับเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องที่ปกติธรรมดา เพราะมนุษย์เรา รับประทานเนื้อสัตว์กันมานานมากแล้ว การประกอบอาชีพ หรือการค้ารงชีวิตโดยฆ่าสัตว์เป็นประจำ จึงไม่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกมากนัก ในขณะที่ข้าพเจ้ากลับรู้สึกว้า ชีวิตทุกชีวิตมีความรู้สึก มีความรักชีวิตตนเองเหมือนกัน แต่ไม่สามารถเปลี่ยนความคิดหรือ ทำอะไรได้นอกจากสื่อออกมาในงาน ภาพเหตุการณ์ความทรमानนาที่สุดท้ายของสัตว์ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงการหมดความทุกข์ การสิ้นสุดของความทรमान จินตนาการที่เกิดขึ้น ณ ขณะที่เห็นภาพคือความสุขของการได้หลุดพ้นความทุกข์ทางกายของสัตว์ ความงามที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟู เป็นความงามที่เกิดจากจินตนาการจากตัววัตถุ และการใช้วัสดุที่นำมาทำในงาน

2.1 เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ความงามและสุนทรียศาสตร์

การจะเข้าใจถึงธรรมชาติและ ความหมายของความสวยงามนั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงหลักปรัชญาของสุนทรียศาสตร์ ในสุนทรียศาสตร์นั้นมีนักปรัชญาหลายกลุ่ม รวมถึงกลุ่มที่เชื่อว่าความสวยงามนั้นเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับผู้รับรู้ (subjective) และอีกกลุ่มที่เชื่อว่าความสวยงามนั้นมีค่าที่เที่ยงแท้ (absolute, objective)

นอกจากนี้ยังมีนักปรัชญา เช่น โรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann) ที่เป็นทั้งคีตกวีและนักวิจารณ์ ที่มีความเห็นว่าความสวยงามนั้นจัดได้เป็นสองประเภท คือความงามโดยธรรมชาติ และความงามที่เกิดโดยมนุษย์. ความงามที่เกิดโดยธรรมชาติคือการสัมผัสและรับรู้ถึงสิ่งสวยงามที่ปรากฏในธรรมชาติ แต่ความงามที่เกิดโดยมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์และเข้าไปเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ชูมันน์ยังบอกอีกว่าในศิลปะ มีความงามทั้งสองชนิดปรากฏอยู่ เพียงแต่ความงามโดยธรรมชาติคือความสุนทรีย์ทางอารมณ์ และความงามที่เกิดโดยมนุษย์คือความเข้าใจในผลงานศิลปะชิ้นนั้น

ทฤษฎีเรื่องความสวยงาม

ทฤษฎีเรื่องความสวยงามนั้นสามารถพบได้ตั้งแต่ยุคสมัยนักปราชญ์กรีกก่อน โสกราตีส เช่น พิทาโกรัส ซึ่งพิทาโกรัสก็ได้สันนิษฐานถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณิตศาสตร์และความสวยงาม พิทาโกรัสสังเกตว่าสิ่งที่มีสัดส่วนตามสัดส่วนทองคำ (อัตราส่วนทองคำ golden ratio) การวิจัยในปัจจุบันก็พบว่ามนุษย์ที่มีหน้าตาที่สมดุลและเป็นสัดส่วนตามสัดส่วนทองคำมักจะถูกมองว่าสวยงามกว่าคนอื่นๆ นี่เป็นหนึ่งในทฤษฎีหนึ่งที่อยู่บนพื้นฐานว่าความสวยงามนั้นมีค่าที่เที่ยงแท้และไม่เกี่ยวข้องกับผู้รับรู้

ทฤษฎีที่ว่าความสวยงามนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับรู้กล่าวว่า ความสวยงามเป็นเพียงสิ่งที่จิตใจมนุษย์ให้ค่าหรือตัดสิน ฉะนั้นความสวยงามจึงเป็นสิ่งที่จิตสร้างขึ้น และอาจเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของคนๆใดคนหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง

ชาวอินเดียโบราณขนานนามความสวยงามว่าเป็นสิ่งที่ใหม่อยู่เสมอ เป็นสิ่งที่นำพาจิตใจออกจากโลกที่เต็มไปด้วยความเก่าแก่และความเบื่อหน่าย

การรับรู้ความงามทางศิลปะ

ความหมายของการรับรู้ความงามของมนุษย์

ความงามเป็นผลมาจากความรู้สึกของมนุษย์แต่ละคนอันเนื่องมาจากการได้สัมผัสกับสิ่งที่มีความงาม สามารถรับรู้ความงามได้มากน้อยต่างกัน การตีความหมายของความงามจึงต่างกัน ไปตามมุมมอง ดังมีปรัชญาได้ให้คำนิยามไว้เช่น

โสกราตีส (Socrates) นักปรัชญาสมัยอารยธรรมกรีก ให้คำนิยามไว้ว่า ความงามคือ “ความเหมาะสมของสัดส่วน” โดยถือว่าความงามนั้นต้องมีขนาดและสัดส่วนที่สัมพันธ์กัน นกรีกโบราณยึดถือเป็นเกณฑ์เรื่องสัดส่วนของความงามเช่น ความงามของคนแบ่งออกเป็น 8 ส่วน โดยนับศีรษะเป็นสัดส่วนที่ 1 ความงามของอาคารมีสัดส่วน 1:3:5 คือ สูง 1 ส่วน กว้าง 3 ส่วน ยาว 5 ส่วน ดังจะเห็นได้ จากวิหารพาร์เธนอน ปัจจุบันความหมายให้คำนิยามนี้ก็ยังคงใช้ได้อยู่ ซึ่งเราจะเห็นได้จาก การออกแบบเครื่องเรือนที่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสัดส่วนระหว่างเครื่องเรือนกันด้วย

อริสโตเติล (Aristotle) นักปรัชญาชาวกรีก ได้ให้คำนิยามไว้ว่า ความงามคือ “การเลียนแบบ” โดยกล่าวว่าความงามนั้นเป็นแบบที่มีอยู่แล้วในสรรพสิ่งที่มีอยู่บนโลกนี้ แนวคิดนี้ส่งผลให้ศิลปินกรีกแสดงความงามของเทพเจ้าเป็นประติมากรรมในรูปของมนุษย์ โดยมุ่งเน้นความสมบูรณ์ของรูปร่างทรวดทรง ศิลปินที่ยึดถือนิยามนี้นิยมสร้างงานศิลปะในลักษณะเลียนแบบเหมือนจริง (Realistic)

เฮร์เบิร์ต รีด (Herbert Read) นักปรัชญาชาวอังกฤษ ให้นิยามไว้ว่า ความงาม คือ “ความงามเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์ในองค์ประกอบศิลป์” นั่นก็คือความงามที่เกิดขึ้นในผลงานศิลปะ โดยการนำทัศนธาตุทางศิลปะมาจัดองค์ประกอบศิลป์ให้มีความสมบูรณ์

ภาพประกอบชิ้นที่ 1 : สนามจันทร์ เทคนิคสีน้ำ ผลงาน อ.สมพล ดาวประดับวงษ์

ความงามคืออะไร แนวคิดในเรื่องของความงามนั้นนักปรัชญาให้คำตอบไว้ 3 แนวความคิด คือ

1. ความงามนั้นขึ้นอยู่กับจิตใจ หรือพูดให้เข้าใจง่ายๆ ก็คือ ความงามนั้นขึ้นอยู่กับมนุษย์ ถ้าไม่มีมนุษย์ก็ไม่มี ความงาม ทั้งนี้ก็เพราะว่า มนุษย์เป็นผู้กำหนดหรือเป็นผู้ให้คุณค่าแก่สิ่งที่ว่ามีความงาม เมื่อมนุษย์มองเห็นหรือได้ยินเสียงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มนุษย์ก็จะเป็นผู้ตัดสินว่าสิ่งที่ได้เห็นหรือสิ่งที่ได้ยินนั้น มีความงามหรือไม่ มีความไพเราะหรือไม่ไพเราะ

เมื่อความงามขึ้นอยู่กับจิตใจของมนุษย์เช่นนี้ ปัญหาในเรื่องของความงามก็เกิดขึ้นเพราะการมองความงามของแต่ละคน จะมีความแตกต่างกันไป เช่น คน 2 คน หรือ 3 คน มองเห็นในสิ่งเดียวกัน อาจจะไม่มีความไม่เหมือนกัน เช่น คนที่หนึ่งเห็นว่าสิ่งนั้นมีความงาม แต่อีกคนกลับเห็นว่าไม่งามตรงไหนเลย และคนต่อไปอาจไม่มีความเห็นในเรื่องนี้ เพราะเขาเฉยๆ ยกตัวอย่างเช่น

ภาพประกอบชิ้นที่ 2 : ชายงาม วุฒิชัย ส่างคุณะ นักเพาะกายเยาวชนไทย โชว์เหรียญทอง

แสดงความงามนั้นขึ้นอยู่กับจิตใจ ภาพชายงาม ในภาพชายงามภาพเดียว แต่คนที่มองเห็นในภาพเดียวกัน อาจมีความคิดเห็นทางด้านความงามที่แตกต่างกัน เหมือนกัน เช่น คนที่หนึ่งเห็นว่าสิ่งนั้นมีความงาม แต่อีกคนกลับเห็นว่าไม่งามตรงไหนเลย และคนต่อไปอาจไม่มีความเห็นในเรื่องนี้ เพราะเขาเฉยๆ

2. ความงามเป็นสิ่งที่มียู่แล้วในธรรมชาติ หรือในตัวของวัตถุต่างๆ ความงามไม่ได้

ขึ้นอยู่กับมนุษย์ ถึงโลกนี้จะไม่มียุขยัยความงามนั้นก็มีอยู่แล้ว ความงามในแง่นี้เชื่อกันว่ามีแบบแผนของความงามในวัตถุ หรือธรรมชาติอื่นๆ คนจึงมีหน้าที่ค้นหาแบบแผนหรือความงามนั้นให้พบ แล้วจึงแสดงผลของการค้นพบให้ปรากฏออกมา คนที่ค้นพบแบบแผนหรือความงามนั้น ได้ชื่อว่า เป็นศิลปิน ผลของการค้นพบและแสดงออกมาให้ปรากฏ นั่นคือ งานศิลปะ เช่น ดอกไม้ ภูเขา น้ำตก ทะเล ล้วนมีแบบแผนของความงามอยู่แล้วในตัวเอง มนุษย์มีหน้าที่ค้นหาแล้วจึงลอกเลียนแบบของความงามที่มีอยู่นั้นออกมาเท่านั้น

ภาพประกอบชิ้นที่ 3 : ภาพจากการประชาสัมพันธนิทรรศการภาพวาดสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

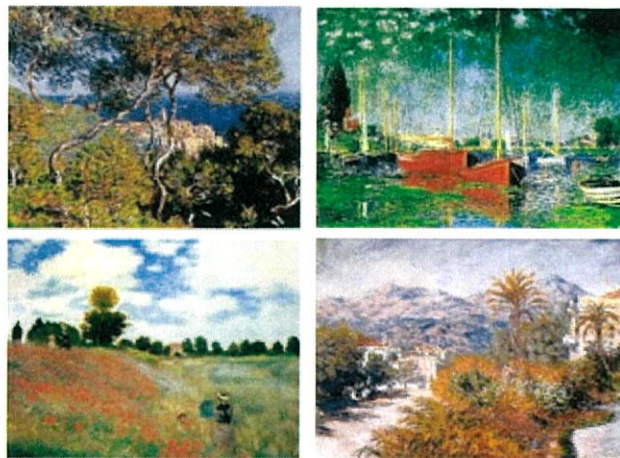
แสดงความงามเป็นสิ่งที่มียู่แล้วในธรรมชาติ การค้นพบของศิลปินแสดงออกมาให้ปรากฏ ใน งานศิลปะ เช่น ดอกไม้ ภูเขา น้ำตก ทะเล โดยลอกเลียน แบบของความงามที่มีอยู่ในธรรมชาตินั้นออกมา

3. ความงามนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ หรือวัตถุใดที่

มนุษย์สามารถมองเห็น พูดย่างๆ ว่า ขึ้นอยู่กับอารมณ์ความรู้สึกที่มนุษย์มีอยู่กับธรรมชาติ หรือ วัตถุ นั้นๆ นั่นเอง มนุษย์จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนจิตใจของเขาให้เข้าถึงความงามทั้งนี้เพื่อจะได้ยกระดับของจิตใจหรือรสนิยมของตัวเองให้สูงขึ้นเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต การฝึกฝนดังกล่าว ต้องใช้เวลาเรียกว่าการฝึกจิตใจให้เกิดสุนทรียะแก่ตนเอง และ ถ่ายทอดออกมาเป็นความงามตามที่ได้เห็น ยกตัวอย่างเช่น

โมนีเซ จิตรกรชาวฝรั่งเศส ผู้มีชีวิตอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1840-1926 เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในกลุ่มจิตรกรผู้บุกเบิกการวาดภาพในแนว อิมเพรสชันนัล การวาดภาพตามแนวอิมเพรสชันนัลนั้นจะไม่เน้นที่รายละเอียดของภาพ แต่จะเน้นที่อารมณ์ และความประทับใจที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น

จะเห็นได้ว่าโมนีเซ ต้องผ่านการฝึกฝนจิตใจของเขาให้เข้าถึงความงาม และถ่ายทอดความงามออกมาเป็นภาพวาดที่งดงาม

ความชื่นชอบในความงามของธรรมชาติ ได้ถูกถ่ายทอดออกมาในผลงานของ โมนีเซ

(ที่มาของภาพ: <http://asdf.dekl.d.com/board/view.php?id=1012454>)

ภาพประกอบชิ้นที่ 4 : ความชื่นชอบในความงามของธรรมชาติถ่ายทอดออกมาในผลงาน โมนีเซ

ความตาย

ความตาย เป็นสถานะการสิ้นสุดของการมีชีวิตของสิ่งมีชีวิต สาเหตุของความตายมีได้หลากหลาย เช่น ตกเป็นเหยื่อจากการถูกล่า โรคระบาดขาดสารอาหาร อุบัติเหตุ ฆาตกรรม การฆ่าตัวตาย สงคราม การประหารชีวิต ฯลฯ แนวคิดในเรื่องความตายของประเทศที่พัฒนาแล้ว คือ การตายจากโรคร้ายไข้เจ็บ ความแก่ชรา ความตายเกี่ยวข้องอย่างมากกับวัฒนธรรมของมนุษย์ และเป็นส่วนสำคัญในหลาย ความเชื่อทางศาสนา ส่วนนิยามของความตายในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้มี การอธิบายที่ซับซ้อนมากขึ้น

ทางการแพทย์ถือว่าบุคคลเสียชีวิตแล้วโดยวัดจากคลื่นสมอง แม้ว่าจะยังมีการหายใจ หรือหัวใจยังเต้นอยู่ แต่มีนักวิทยาศาสตร์ที่พยายาม อธิบายในประเด็นที่ซับซ้อนกว่านั้น ดอกเตอร์เชอร์วิน นูแลนด์ (Dr. Sherwin Nuland) ได้ตั้งประเด็นว่า สาเหตุของความตายเกิดขึ้นจากการตายของเซลล์ เดิมทีนักวิทยาศาสตร์เชื่อว่า ผู้ป่วยจะไม่สามารถฟื้นขึ้นมาได้อีกครั้ง หากว่าเนื้อเยื่อสมองและเนื้อเยื่อหัวใจ เสียหายอย่างหนักอันเนื่องมาจาก การขาดออกซิเจนประมาณ 4-5 นาที และยังไม่ได้รับการกู้ชีวิตคืนในช่วงเวลานั้น หรือทำให้หัวใจเต้นอีกครั้งในช่วงเวลาถัดมาเล็กน้อย

แต่จากการศึกษาเนื้อเยื่อหัวใจที่ขาดออกซิเจนด้วยกล้องจุลทรรศน์ (microscope) พบว่าหลังจากขาดออกซิเจน ไปถึง 1 ชั่วโมง ยังไม่พบว่าเซลล์เนื้อเยื่อหัวใจตาย เซลล์เนื้อเยื่อหัวใจที่ขาดเลือดหล่อเลี้ยง จะตายในเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ซึ่งค้านกับความเชื่อเดิมที่ว่าหากขาดออกซิเจน 4-5 นาทีก็จะหมดโอกาสรอด แต่อันที่จริงแพทย์ก็ไม่สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยที่ขาดออกซิเจนเกิน 5 นาทีได้ ถึงแม้ว่าเซลล์เนื้อเยื่อหัวใจจะยังไม่ตายก็ตาม

ข้อมูลความตายของสัตว์จากการกระทำของมนุษย์

วิดีโอ เชือดแพะ

ฆ่าชำแหละแพะแกะ 1

การเชือดเอาเลือดออก (bleeding)

การฆ่าชำแหละแพะจะต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพสัตว์ ผู้ที่ทำการฆ่าสัตว์จะต้องฆ่าสัตว์โดยทำให้สัตว์หมดความรู้สึกอย่างรวดเร็วที่สุด ไม่ทำให้สัตว์เกิดสภาพเครียด ตื่นเต้น ตกใจ ก่อนและในระหว่างการฆ่า โดยที่การทำสลบสัตว์ก่อนเชือดยังไม่ได้รับการยอมรับปฏิบัติในพื้นที่ จึงต้องฝึกฝนการเชือดให้ชำนาญเพื่อให้มีกระบวนการที่หมดจด รวดเร็วที่สุด ลดการทรมานทารุณสัตว์ให้น้อยที่สุด

การฆ่าสัตว์ที่ยอมรับได้ตามหลักสวัสดิภาพของสัตว์ (animal welfare) มีลักษณะดังนี้

1. สัตว์จะถูกฆ่าโดยไม่มีกรทำให้เกิดสภาพเครียด หรือมีการบังคับสัตว์อย่างรุนแรงหรือทารุณสัตว์
2. สัตว์จะถูกฆ่าในทำยืนตามปกติ โดยมีอุปกรณ์ช่วยบังคับ
3. หากสัตว์จะถูกฆ่าโดยไม่มีกรทำให้สลบหรือหมดความรู้สึก ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว

อาการที่แสดงว่าสัตว์หมดความรู้สึก (loss of sensibility) หลังจากการฆ่า

- 1) ล้มลง ลุกยืนไม่ได้
- 2) ตากรอกกลับเมื่อการหมดความรู้สึกเริ่มต้น
- 3) ไม่กระพริบตา
- 4) ตาไม่สามารถรอกไปมา
- 5) ไม่มีการหายใจที่สม่ำเสมอเป็นจังหวะ
- 6) ไม่มีการยกหัว
- 7) ไม่มีการกระพริบตาเมื่อสัมผัสกระจกตา (corneal reflex)
- 8) ขาอาจมีการขยับหรือเตะได้เป็นกระบวนการตอบสนอง (reflex) ไม่ถือว่ามีความรู้สึก ให้ดูที่หัวสัตว์เป็นสำคัญโดยสัตว์จะยกหัวไม่ขึ้น

อุปกรณ์ที่เหมาะสมจะช่วยให้การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีคำแนะนำ ดังนี้

อุปกรณ์	คำอธิบาย	เหตุผล
1 แท่นบังคับสัตว์	เป็นอุปกรณ์บังคับสัตว์ก่อนและในระหว่างการฆ่า โดยจะทำการยกตัวสัตว์ขึ้นทำให้ขาสัตว์ลอยขึ้นเหนือพื้น อุปกรณ์จะพยุ่งน้ำหนักตัวสัตว์ไว้ได้อย่างสมดุล แพะจะอยู่ในท่ายืนตามปกติ โดยไม่มีการกด รัศ ฟัน ผูกที่ตัวสัตว์	แท่นบังคับสัตว์หลีกเลี่ยงการใช้แรงคน จับซึ่งจะทำให้มีการกด บีบ ตัวสัตว์ ด้วยแรงคน และไม่มีกรรมค รัศ ส่วนหนึ่ง ส่วนใดของตัวสัตว์ไว้ ซึ่งจะทำให้สัตว์ตื่นตกใจ
2 แสงสว่าง	ที่แท่นบังคับสัตว์ จะต้องมีความสว่าง ให้สัตว์เห็นได้อย่างชัดเจน	สัตว์จะไม่เกิดอาการหวาดกลัว
3 มิดเชือด	มิดเชือดต้องมีความคมจัด และมีความยาว 2 เท่าของความหนาลำคอสัตว์	เมื่อเชือดด้วยมิดที่สั้น ใบมีดจะจมลึกลงไป ในรอยเชือดทำให้สัตว์ตื่นรนด้วยความเจ็บปวด
4 พื้น	พื้นที่สัตว์เดิน ต้องไม่ลื่น เลื่อน หรือโคลงเคลง รวมถึงแท่นบังคับสัตว์ จะต้องมั่นคง ยึดตรึงแน่น ไม่โคลงเคลง	พื้นที่ไม่มั่นคงจะทำให้สัตว์ตื่นเต้น ตกใจ

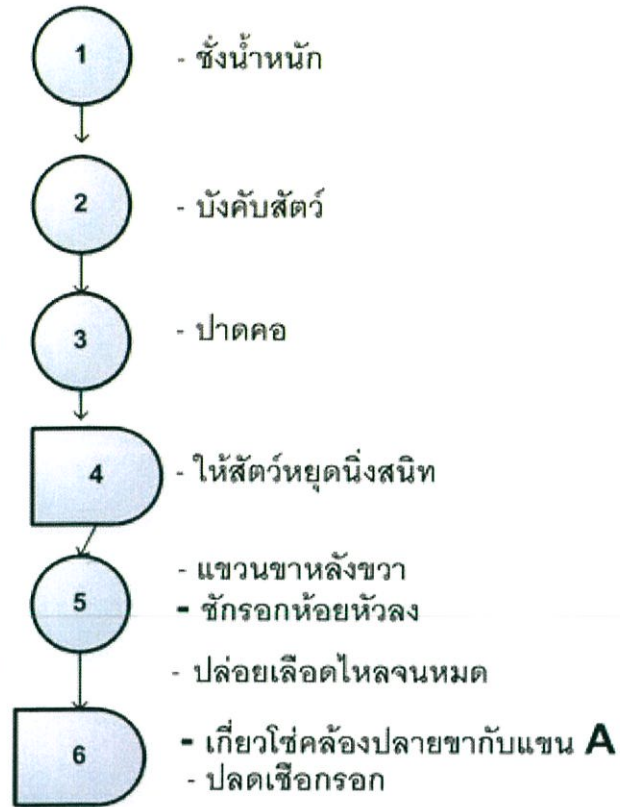
อุปกรณ์หลัก

1. แท่นบังคับสัตว์
2. มิดเชือด ลับคม ความยาวประมาณ 2 เท่าของความหนาลำคอสัตว์
3. โซ่แขวน และแขนแขวนสำหรับคล้องโซ่
4. เสาและรางแขวน ยึดติดกับพื้น หรือเหล็กฉากยึดติดกับเสา

วิธีการ

ประกอบด้วยขั้นตอน

0. การจัดเตรียม จัดสภาพแวดล้อม
ไม่ให้สัตว์อื่นเห็นการเชือด,
ไม่ให้อาหารและน้ำ, ไม่ทำการ
ทารุณ ทรมานสัตว์ ทำความ
สะอาดอุปกรณ์และลี้บคมมีด
1. ชั่งน้ำหนัก ชั่งน้ำหนักสัตว์และ
บันทึกน้ำหนัก
2. บังคับสัตว์ จับสัตว์จากคอกพักเข้า
สู่ห้องปฏิบัติงาน ยกตัวสัตว์วาง
ลงบนแท่นบังคับสัตว์ ปรับแท่น
บังคับให้ยกระดับขึ้นจนทำให้ขา
สัตว์ลอยขึ้นเหนือพื้น
3. เชือดคอ เมื่อพะเยออยู่นิ่ง ภายในไม่
เกิน 10 วินาที ให้จับหัวพะเยแล้ว
เข้ดคางขึ้นเพื่อเปิดบริเวณคอ โดย
แนวเชือดอยู่ที่แนวหลัง
ขากรรไกรต่อกับฐานใบหู ใช้มีด
เข้ด โดยปาดคอดด้วยความ
รวดเร็วเพียงครั้งเดียว มีดจะต้อง
ตัดผ่านเส้นเลือดแดง, เส้นเลือด
ดำ, หลอดคอ และหลอดอาหาร
แต่ไม่ถึงกระดูก ปล่อยมือจากหัว
พะเยาให้สัตว์ล้มพับลงเอง
4. สัตว์หยุดนิ่ง รอจนสัตว์หยุดนิ่ง
สนิท
5. ใช้เชือกคล้องที่หน้าแข้งขาหลัง
ขวา ระหว่างนิ้วตั้งและข้อเอ็น
ร้อยหวาย ดึงขายกตัวพะเยขึ้นจาก

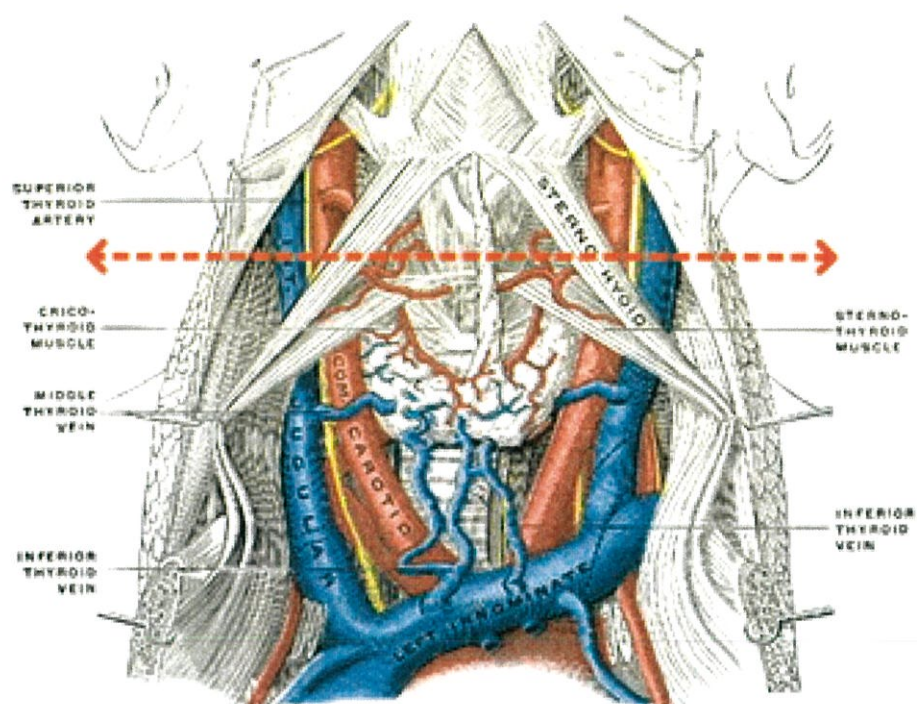

แทนห้อยหัวลง ปล่อยให้เลือด
ไหล ไม่น้อยกว่า 8 นาที

6. เกี่ยวโซ่คล้องขาขวา ระหว่างนิ้ว
ตั้งและปลายเท้า เข้ากับกลางแขน
แขน A ปลดเชือกรอกออก
- ล้าง ล้างมิด และต้มฆ่าเชื้อมิด
ก่อนที่จะใช้กับแพะตัวต่อไป

ภาพประกอบชิ้นที่ 5 : นำสัตว์ขึ้นแทนบังคับ

ภาพประกอบชิ้นที่ 6 : แนวมัดเลือดที่หลังขากรรไกรต่อกับฐานไพบู

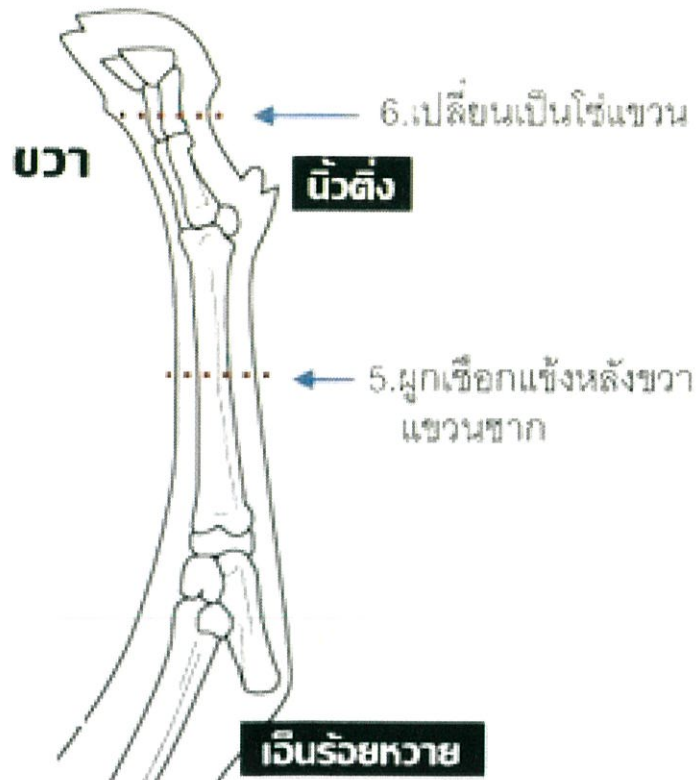

ภาพประกอบชิ้นที่ 7 : ผูกเชือกที่หน้าแข้งขวา ชักรอกห้อยหัวลง

รอให้เลือดไหลออกจนหมด

ภาพประกอบชิ้นที่ 8 : เปลี่ยนโซ่แขวนข้อเท้ากับกลางแขนแขวน

ภาพประกอบชิ้นที่ 9 : เปลี่ยนไซ่แวนข้อเท้ากับกลางแขนแวน

แสดงตำแหน่งคล้องไซ่ (ขั้นตอนที่ 6)

ทักษะและความรู้ในการเชือดเอาเลือดออกจากตัวสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพและถูกสุขอนามัย

องค์ประกอบ	เกณฑ์ความสามารถ
1. การเชือดคอ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชี้ตำแหน่งเส้นเลือดดำและแดงบริเวณคอหอย, หลอดลมและหลอดอาหารได้อย่างถูกต้อง 2. ลงมีดเชือดถูกต้องตามตำแหน่ง 3. ปฏิบัติงานทำให้สัตว์ที่ถูกเชือดหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทรมานที่ไม่จำเป็น 4. หลอดลมและหลอดอาหารถูกตัดขาดออกจากกัน 5. วิธีการเชือดมีความเสี่ยงน้อยที่สุดในการทำให้ซากปนเปื้อน
2. การเอาเลือดออก	<ol style="list-style-type: none"> 1. สัตว์ถูกเอาเลือดออกอย่างรวดเร็วและหมดจดสมบูรณ์ 2. เก็บเลือดลงในถังบรรจุ

ภาพประกอบชิ้นที่10 : ภาพการเชือดแพะ1

ภาพประกอบชิ้นที่11 : ภาพการเชือดแพะ 2

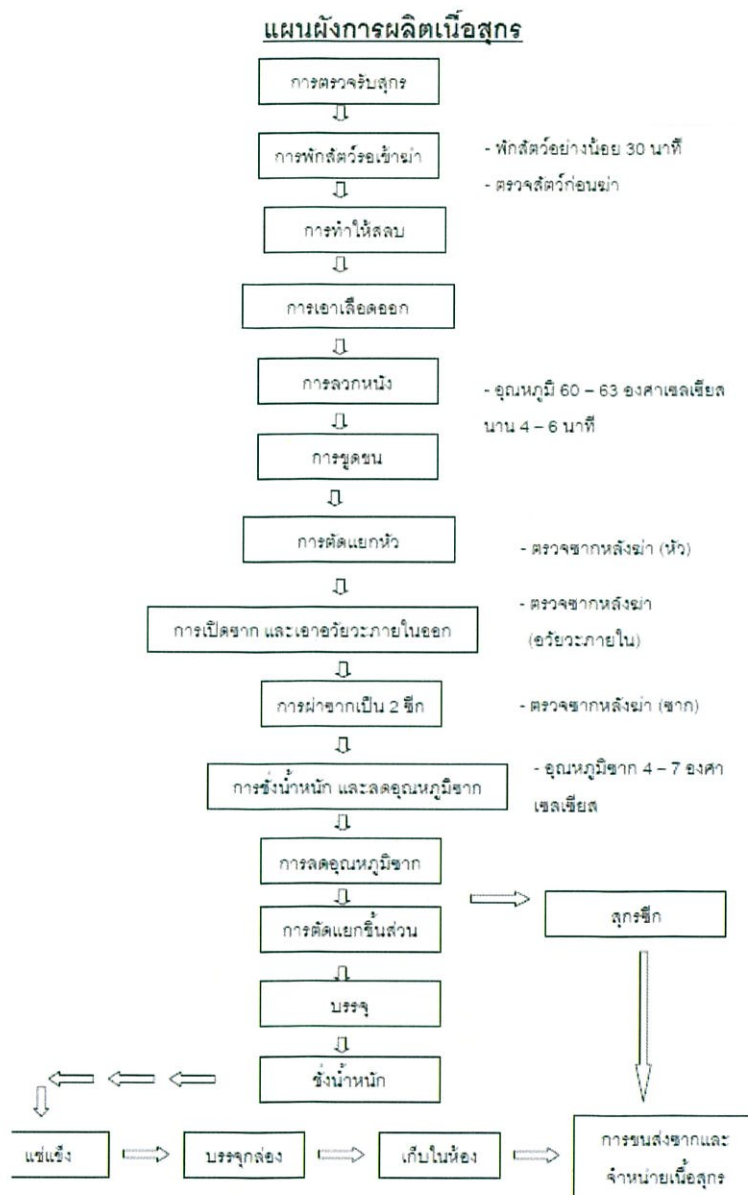
ภาพประกอบชิ้นที่12 : ภาพการเชือดแพะ 3

ภาพประกอบชิ้นที่13 : ภาพการเชือดแพะ 4

เชือดหมู

การจัดการแปรรูปสุกรที่มีชีวิตมาเปลี่ยนเป็นเนื้อสุกร (pork) เป็นการดำเนินการจัดการภายในโรงฆ่าสัตว์ ที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีของการผลิตที่คำนึงถึงเรื่องขบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ขั้นตอนการฆ่าที่ไม่ทรมานสัตว์ ให้ความสำคัญและความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติงานภายในโรงฆ่าสัตว์ และที่สำคัญต้องคำนึงถึงความสะอาด ป้องกันการปนเปื้อนจากเชื้อโรคของเนื้อสัตว์ในกระบวนการผลิตจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อให้ได้เนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค

ภาพประกอบชิ้นที่ 14 : แผนผังการผลิตเนื้อสุกร

1. การจัดการฟาร์มสุกรที่ดี

ฟาร์มสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน หรือโรงฆ่าสัตว์สุกร โรงเรือนควรสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคง แข็งแรง มีน้ำสะอาดพอเพียงต่อการใช้ ควรทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคโรงเรือนและอุปกรณ์ที่ใช้เลี้ยงสุกรอย่างสม่ำเสมอ มีการกำจัดของเสีย ขยะ และสิ่งปฏิกูล รวมทั้งมีการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์มด้วยเช่น มีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อตรงทางเข้าประตูฟาร์ม หรือ มีการฉีดน้ำยาฆ่าเชื้อรถที่ เข้าออกจากฟาร์ม เป็นต้น

ข้อแนะนำ

1. อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ควรมีการควบคุมคุณภาพ ไม่เป็นเชื้อรา กรณีที่ซื้ออาหารสัตว์จากร้านขายอาหารสัตว์ ต้องเป็นร้านขายอาหารสัตว์ที่มี ใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์พ.ศ. 2525 กรณีผสมอาหารสัตว์ใช้เอง อาหารสัตว์ต้องมีคุณภาพเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
2. สุกรควรได้รับการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรค เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย เป็นต้น
3. การใช้ยาสำหรับสัตว์ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการใช้ยาสำหรับสัตว์ (มอก. 7001-2540) ควรหยุดการใช้ยาก่อนส่งสุกรเข้าโรงฆ่าสัตว์ 7-14 วัน หรือ ตามคำแนะนำของฉลากยา และไม่ใช้ยาสัตว์ที่ไม่มีทะเบียน หรือ ยาเถื่อน
4. ไม่ควรใช้ยาฆ่าแมลงในขณะเลี้ยงสุกร การใช้ยาฆ่าแมลงในฟาร์มต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ได้ และ ไม่ควรเป็นชนิดที่ตกค้างในสิ่งแวดล้อม
5. ควรมีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มทำหน้าที่ดูแลด้านสุขภาพสัตว์และสุขอนามัย ในกรณีที่ไม่มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม สามารถขอความช่วยเหลือสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มจากหน่วยงานของ กรมปศุสัตว์ได้
6. สุกร ควร ได้รับการตรวจสุขภาพก่อนถูกส่งเข้าโรงฆ่าสัตว์

2. การดูแลสวัสดิภาพสัตว์ที่ฟาร์ม

สุกรควรได้รับการดูแลอย่างดี ไม่ควรถูกรบกวน การไล่ต้อน การขนส่ง หรือ เคลื่อนย้าย สุกร ควรปฏิบัติด้วยความนุ่มนวล ไม่ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หรือ ตื่นตกใจ ควรให้อาหารอย่างน้อย 6 ชั่วโมง ก่อนถึงเวลาฆ่า ควรมีน้ำดื่มได้ตลอดเวลา

3. การขนส่งสุกร

การขนส่งสุกรไม่ควรทำให้สุกรเกิดการบาดเจ็บหรือทรมาน และก่อนการขนส่งควรล้างทำความสะอาดตัวสัตว์ เพื่อลดการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกที่ตัวสัตว์ไปสู่กระบวนการผลิตและเนื้อสัตว์

4. การตรวจรับสุกร

บริเวณรับสัตว์ควรมีพื้นที่กว้างขวางสะดวกต่อการปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอควรมีบริเวณสำหรับคัดแยกสัตว์ที่ผิดปกติ ป่วย หรือ สงสัยว่าป่วย สัตว์ที่จะเข้ามาต้องได้รับการตรวจสุขภาพสัตว์เพื่อให้มั่นใจว่าเฉพาะสัตว์ที่มีสุขภาพดีเท่านั้นที่อนุญาตให้เข้ามา

5. การพักสัตว์รอเข้ามา

เมื่อนำสุกรมาถึงโรงฆ่าสัตว์ต้องพักสัตว์เหล่านั้นก่อนที่จะนำเข้ามาเพื่อให้สัตว์ได้ระบายความร้อนออกจากร่างกาย และ ลดความเครียด สัตว์ที่ได้พักอย่างเพียงพอและไม่เครียดก่อนถูกฆ่าจะได้เนื้อที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีคุณภาพดี และสามารถเก็บเนื้อไว้ได้นาน สถานที่พักสัตว์ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่น้ำไม่ท่วมถึง สามารถปฏิบัติงานได้สะดวก ตัวอาคารควรมี หลังคายกสูงเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกสามารถกำบังแดดและฝนได้ อาจจะมีพัดลมเพื่อช่วยระบายอากาศร้อน อาคารพักสัตว์ควรมีไฟฟ้าให้แสงสว่างเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และการตรวจสัตว์ก่อนฆ่าด้วย

ข้อเสนอแนะการพักสัตว์ก่อนเข้ามา

1. เมื่อนำสุกรมาถึง โรงฆ่าสัตว์ให้นำสัตว์เข้าพักในอาคารพักสัตว์ทันที และสัตว์ควรได้พักไม่น้อยกว่า 30 นาที
2. ควรพักสัตว์ในที่ที่ได้รับอากาศถ่ายเทโดยสะดวก ไม่มีส่วนใดของร่างกายสัตว์โดนแดด หรือ ฝน
3. หลีกเลี่ยงการทำให้สุกรตื่นตกใจในระหว่างพักสัตว์
4. ควรมีการสเปรย์น้ำเพื่อระบายความร้อนและลดความเครียด

6. การทำให้สลบ (stunning)

การทำให้สลบเพื่อทำให้สุกรหมดสติไปอย่างสมบูรณ์ การทำให้สลบที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ

1. การช็อตด้วยไฟฟ้าโดยใช้เครื่องมือที่มีรูปร่างคล้ายคีมหนีบขนาดใหญ่ โดยใช้หนีบบริเวณหลังใบหูทั้งสองข้างของสุกร กระแสไฟฟ้าที่ใช้ขนาด 250 - 500 มิลลิแอมแปร์ 70 - 85 โวลต์ นาน 2 - 10 วินาที
2. การใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่มีความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 65-75 เปอร์เซ็นต์ ระยะเวลาในการทำสลบด้วยก๊าซขึ้นอยู่กับขนาดของสุกร โดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณ 45-60 วินาที

7. การเอาเลือดออก

เมื่อสุกรถูกทำให้สลบ พนักงานเชือดจะต้องรีบแขวนขาหลังสุกร คึงตัวสุกรขึ้นให้หัวลอยจากพื้นขึ้นมาประมาณ 0.5 เมตร เมื่อแขวนสุกรบนรอกดีแล้ว ให้รีบแทงคอด้วยมีดยาวขนาดประมาณ 6-7 นิ้วในทันทีหรือไม่ควรเกิน 15 วินาที ขณะที่เตรียมจะแทงนั้นควรใช้ฝ่ามือดันลำตัวสุกรที่บริเวณไหล่เพื่อให้มีความมั่นคง เสร็จแล้วจึงเสียบมีดเข้าบริเวณเหนือยอดอก เมื่อมีดเข้าไปลึกพอประมาณก็กระดกด้ามมีดเพื่อให้ปลายมีดกระทบกับแนวกระดูกสันหลัง บิดปลายมีดเล็กน้อยแล้วจึงถอนมีดออกมา พยายามอย่าให้มีดเอียงเข้าไปในไหล่ข้างใดข้างหนึ่ง และอย่าบิดปลายมีดไปมากว้าง ๆ การแทงในลักษณะนี้มีดจะตัดเส้นเลือดดำและเส้นเลือดแดง บริเวณเหนือหัวใจ หลังการเชือดควรเอาเลือดออกจากซากสุกรให้หมด หรือมากที่สุด เพราะถ้ามีเลือดตกค้างในกล้ามเนื้อมากจะเก็บเนื้อได้ไม่นานเพราะเลือดเป็นแหล่งอาหารของเชื้อจุลินทรีย์ ปริมาณเลือดที่ไหลออกจากตัวสุกรนั้น ตามปกติจะไหลออกได้เพียงร้อยละ 50 ของเลือดทั้งหมด ถ้าสุกรขนาด 95 -100 กิโลกรัม จะได้เลือดประมาณ 2.8 - 2.9 กิโลกรัมการเชือดสัตว์ควรทำ บนแคร่ หรือรอก โดยไม่ให้ซากสัมผัสพื้น

ภาพประกอบชิ้นที่ 15 : การเอาเลือดออก

การแทงคอบนผิวหนังที่ไม่สะอาด ทำให้จุลินทรีย์ก่อโรค แพร่เข้าสู่ร่างกายสุกร แล้วแพร่กระจายไป ยังอวัยวะภายในต่างๆ เช่น ม้าม หัวใจ ปอด ตับ และไต เป็นต้น

8. การลวกหนัง

จุดมุ่งหมายของการลวกหนังสุกร เพื่อให้ขนหลุดออกมาได้ง่ายขึ้น โดยอุณหภูมิของน้ำร้อนที่ใช้ประมาณ 60-63 องศาเซลเซียส นาน 4 - 6 นาที อุณหภูมิที่ต่ำเกินไปจนจะไม่หลุด และจะทำให้ตายเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค (pathogen) ได้ไม่ดี ส่วนน้ำร้อนที่มีอุณหภูมิที่สูงเกินไปจะทำให้ซากสุกรทำลายผิวหนังชั้นกำพร้าของซากสุกรยากต่อการขูดเอาขนออก และทำให้เชื้อ Salmonella แทรกตัวเข้าไป เกาะกับผิวซากสุกรได้ง่าย

แต่ถ้าในบ่อลวก ต้องมีการถ่ายเท เพื่อไม่ให้เกิดการสะสม ของเศษดิน มูลสุกร และเลือดภายในบ่อลวกที่ไม่มีการถ่ายเทน้ำ จะช่วยให้เชื้อ Salmonella มีโอกาสรอดชีวิตมากขึ้น จึงเกิดการปนเปื้อนเชื้อ Salmonella บนซากสุกรได้มากขึ้น

9. การขูดขน

1. การขูดขนด้วยมือ ใช้มีดที่คมและสะอาดขูดตามแนวขนทั่วทั้งซากสุกร และควรใช้น้ำรดขณะขูดขนจะทำให้การขูดขนง่ายขึ้น จากนั้นซากจะถูกล้างทำความสะอาดโดยใช้น้ำฉีดเพื่อล้างคราบต่างๆ ที่ผ่านมาจากขั้นตอนการขูดขน

ภาพประกอบชิ้นที่ 16 : การขูดเอาขนออก

3. การชุบขนด้วยเครื่องชุบขน หลังจากที่เขาถูกกลวบน้ำร้อนครบตามระยะที่กำหนดแล้ว จะถูกนำขึ้นจากถังแช่ซากเข้าสู่เครื่องชุบขนด้วยไฟฟ้า ซึ่งประกอบด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าหมุนแกน ซึ่งแกนนี้จะเป็นแผ่นชุบขนทำด้วยยางค่อนข้างแข็ง สุกเกอร์จะนอนตะแคง แผ่นชุบขนจะชุบไปด้วยกำลังไฟฟ้า เมื่อเห็นว่าสะอาดดีแล้วจึงปิดเครื่อง นำเอาซากสุกรออกมาวางบนโต๊ะหรือตะแกรงที่อยู่ในระดับเดียวกัน หลังจากการชุบขนให้ทำการดึงกีบออกให้หมด และใช้มีดเปิดเอ็นร้อยหวาย เพื่อทำการแขวนซาก จากนั้นซากจะถูกล้างทำความสะอาดโดยใช้น้ำฉีดเพื่อล้างคราบต่างๆ ที่ผ่านมาจากขั้นตอนการชุบขน โรงฆ่าสัตว์บางแห่ง มีเครื่องถนไฟเพื่อขจัดขนอ่อน หรือขนเส้นเล็ก ๆ ที่เครื่องชุบขนไม่สามารถชุบออกได้หมด วิธีนี้เป็นการช่วยลดปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ได้อีกทางหนึ่ง

10. การตัดแยกหัว

การตัดแยกหัวออก ให้ใช้มีดที่คมและสะอาดเกาะกระดูกแทงเข้าที่ท้ายทอยตรงรอยต่อของกะโหลกศีรษะกับกระดูกคอ วิธีตัดหัวมี 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 แบบตัดตรง ใช้มือค้ำหูข้างหนึ่งแล้วกดลงใช้มีดตัดที่รอยต่อไปจนถึงกระดูกสันหลัง ตัดตรงข้อต่อระหว่างกะโหลกกับกระดูกคอ หัวจะหลุดออก

แบบที่ 2 แบบตัดโค้งตามกระดูกขากรรไกร ใช้มีดตัดบริเวณหลังหูที่เป็นบริเวณรอยต่อลงไปตามรอยต่อทั้งสองข้างของขากรรไกร ขากรรไกรจะติดอยู่กับซากส่วนหัวจะถูกแยกออกไป หัวสุกรจะต้องผ่านการตรวจจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ หลังจากนั้นจึงล้างทำความสะอาดด้วย

11. การเปิดซากและการเอาอวัยวะภายในออก

วิธีปฏิบัติ

1. การผ่าซากเปิดช่องท้อง เริ่มจากบริเวณโคนด้านในของขาหลังลงมาจนถึงอก โดยระวังไม่ให้คมมีดทิ่มทะลุลำไส้ หรืออวัยวะภายในอื่นๆ ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ภายในทะลักออกมาปนเปื้อนซากได้ พนักงานจะต้องเปิดช่องท้อง พอให้มีมือจับด้ามมีดสอดเข้าไปได้ ทำการกรีดโดยให้ปลายคมมีดหันออกด้านนอกของซาก เพื่อไม่ให้กระทบกับส่วนของอวัยวะภายในต่าง ๆ ผ่าลงมาอย่างช้า ๆ จนถึงบริเวณอกและกล้ามเนื้อกระบังลม ซึ่งกั้นระหว่างอวัยวะระบบย่อยอาหารและระบบหายใจ จากนั้นใช้มีดเจาะ และตัดอวัยวะระบบทางเดินอาหารออกจากช่องท้องก่อน ให้ไตและไขมันติดอยู่กับซากเพื่อรอการตรวจซากภายหลัง เสร็จแล้วจึงใช้มีดผ่าพังผืดที่ยึดเนื้อกระบังลม

ซึ่งติดอยู่กับแผงซี่โครงออก ก็จะเห็นอวัยวะระบบหายใจ ใช้มีดตัดหัวใจ ปอด ขั้วปอด และ หลอดลม ให้หลุดออกจากซาก ตัดแยกตับออกมาต่างหาก แล้วจึงนำไปรวมกัน เพื่อรอการ ตรวจจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ หลังจากนั้นล้างทำความสะอาดด้วยน้ำ

การเอาอวัยวะภายในออกจัดเป็นจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม (CCP) สำหรับการผลิต เนื้อสัตว์ทุกชนิด เนื่องจากการเอาเครื่องในออกอย่างไม่ระมัดระวังอาจจะทำให้เครื่อง ในเกิดการฉีกขาด จุลินทรีย์ที่อาศัยอยู่ในของเหลว ภายในกระเพาะ ถ้าได้ เช่น Salmonella จะออกมาปนเปื้อนช่องท้อง ช่องอก เนื้อสัตว์ และสิ่งแวดล้อม

12. การผ่าซากเป็น 2 ซีก

ภายหลังจากการเปิดช่องท้องเอาอวัยวะภายในออกแล้ว ใช้น้ำล้างซากให้สะอาด โดยเฉพาะบริเวณช่องท้องและช่องอก จึงเริ่มทำการผ่าซากโดยผ่าตามแนวกึ่งกลางของ กระดูกสันหลังไปตามแนวกระดูกสันหลัง จนถึงสันหลังช่วงอกและลงมาถึงกระดูกสัน หลังท่อนแรก ทั้งนี้การผ่าต้องระมัดระวังให้รอยผ่าอยู่ตรงกลาง เพื่อไม่ให้ไปถูกเนื้อ บริเวณส่วนอื่น จะมีรอยตำหนิได้ จากนั้นก็ควรดึงส่วนของไขสันหลังออก และให้ พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจซาก แล้วจึงทำการล้างซากให้สะอาด

ภาพประกอบชิ้นที่ 17 : การเปิดซากและการเอาอวัยวะภายในออก

น้ำที่ใช้เพื่อการล้างซากสุกร ต้องใช้น้ำสะอาด การทำความสะอาดซากสุกรด้วยน้ำที่ไม่สะอาด ทำให้เกิดการปนเปื้อนเชื้อ Salmonella ในซาก สุกรเพิ่มมากขึ้น

13. ชั่งน้ำหนักและลดอุณหภูมิซาก

เมื่อผ่าซากเป็น 2 ซีกและล้างซากให้สะอาดดีแล้ว จึงนำไปชั่งน้ำหนักเก็บไว้ในห้องเย็น (cold storage) ที่มีอุณหภูมิประมาณ 0 - 4 องศาเซลเซียส เพื่อจำหน่ายเป็นสุกรซีกก็สามารถทำได้ หรือจำหน่ายเป็นชิ้นส่วนก็จะทำการตัดแต่งในห้องตัดแต่งที่มีอุณหภูมิห้องต้องไม่เกิน 18 องศาเซลเซียส ในกรณีนี้ควรแช่ซากไว้ในห้องเย็นจนกว่าอุณหภูมิซากประมาณ 4 - 7 องศาเซลเซียส จึงนำมาตัดแต่งและถ้าต้องการเก็บเนื้อในสภาพแช่แข็งจะต้องนำไปแช่แข็งโดยควบคุมอุณหภูมิห้องแช่แข็งประมาณ - 30 ถึง - 45 องศาเซลเซียส ซึ่งอุณหภูมิเนื้อสัตว์แช่แข็งประมาณ -18 องศาเซลเซียส และห้องเก็บเนื้อสัตว์แช่แข็ง (freezing) ควรมีอุณหภูมิประมาณ - 20 ถึง - 25 องศาเซลเซียส

ภาพประกอบชิ้นที่ 18 : การชั่งน้ำหนัก และลดอุณหภูมิซาก

14. การขนส่งซากและเนื้อสุกร

รถขนส่งซากและเนื้อสุกร ต้องถูกสุขลักษณะ ควรมีลักษณะที่ปิดมิดชิด ป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งปนเปื้อนจากภายนอกได้ รถขนส่งควรเป็นรถห้องเย็นควบคุมอุณหภูมิซากและเนื้อสุกรตลอดการขนส่งจากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่จำหน่าย จึงจะสามารถ

รักษาคุณภาพได้ดีตลอดการขนส่ง ซากและเนื้อสุกรจะต้องไม่สัมผัสพื้นรถโดยตรง เพื่อป้องกันการปนเปื้อน

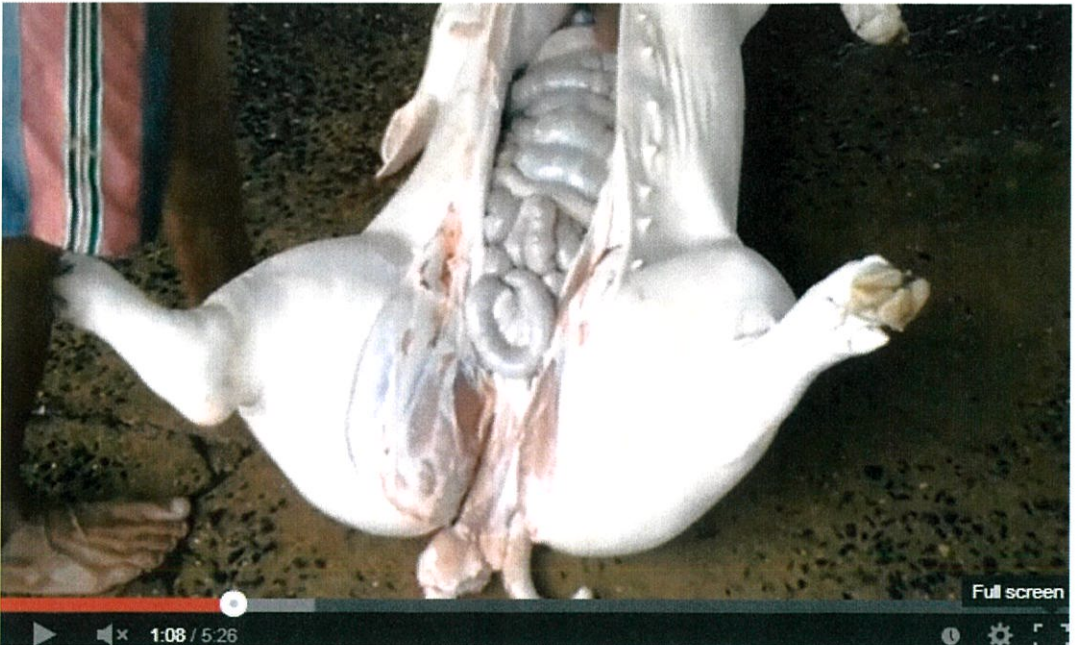
ภาพประกอบชิ้นที่19 : การเชือดหมู 1

ภาพประกอบชิ้นที่20 : การเชือดหมู 2

ภาพประกอบชิ้นที่21 : การเชือดหมู 3

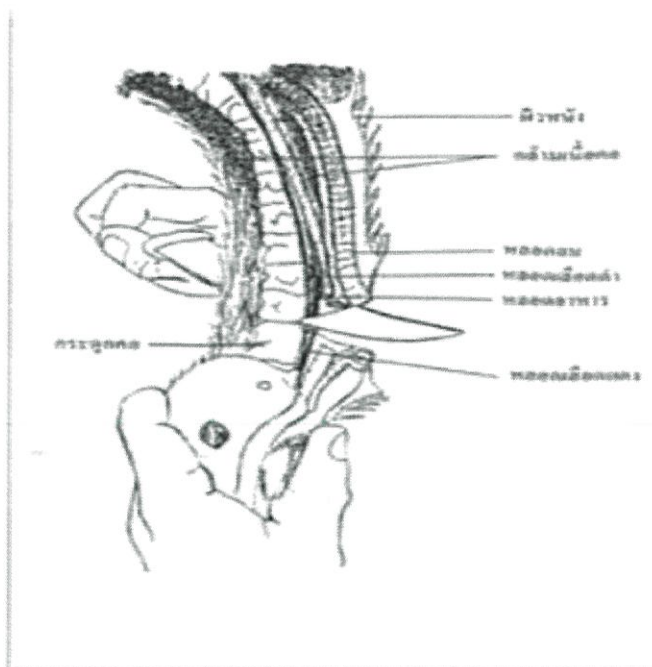

ภาพประกอบชิ้นที่22 : การเชือดหมู 4

เชือดวัว

การเชือดสัตว์ที่ฮาลาล

1) การเชือดสัตว์ตามบัญญัติศาสนาจะสมบูรณ์ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบชิ้นที่ 23 : วิธีการเชือดสัตว์ตามบัญญัติศาสนา

1.1) อีซซัซฮ์ : การตัดเส้น สุลกุม : หลอดลม หรือ หลอดคอ มะรีฮ์ : หลอดอาหารและน้ำดื่ม วัลญาน : เส้นเลือดทั้งสองเส้นที่อยู่ข้างคอ ซึ่งถือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดตามบัญญัติศาสนา ในการเชือด แพะ แกะ วัว และสัตว์ปีกต่าง ๆ และยินยอมให้นำวิธีนี้ไปใช้กับสัตว์อื่นได้อีกด้วย

1.2) อันนะฮ์ : คือการแทงที่หลุมโคนคอ (คว้านเส้นต่าง ๆ ให้ขาด) เป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการเชือด อูฐและสัตว์ที่มีคอยาว เช่น อูฐ และอนูญาตให้เชือดวัวด้วยวิธีนี้เช่นกัน

1.3) อัลอักร์ : คือการทำให้สัตว์ที่ไม่สามารถเชือดได้ตามปกติ เกิดบาดแผลที่ส่วนใดของร่างกายไม่ว่าจะเป็นสัตว์เปรี้ยวที่อนุญาตให้ล่า หรือสัตว์บ้านที่กลายเป็นสัตว์เปรี้ยว ถ้าหากผู้ล่าได้มันมาขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เขาจำเป็นต้องเชือดมันด้วยวิธี ชัซฮ์ หรือ นะฮ์ แล้วแต่กรณี

2) เงื่อนไขของการเชือดที่มีผลใช้ได้ มีดังต่อไปนี้

2.1) ผู้เชือดต้องบรรลุปุสณภาวะ หรืออยู่ในวัยที่แยกแยะได้ (มุมัยยิซ) เป็นมุสลิม สัตว์ที่เชือดโดยคนนอกศาสนานั้นจะรับประทานไม่ได้

2.2) การเชือดต้องใช้สิ่งมีคมที่สามารถตัด และทำให้ขาดได้ด้วยคมของมัน ไม่ว่าจะเป็นเหล็กหรือวัตถุอย่างอื่นที่ทำให้เลือดไหลได้ ทั้งนี้ต้องไม่ใช้ฟัน และเล็บ ไม่อนุญาตให้รับประทาน “สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย” โดยการกระทำของมันเองหรือโดยการกระทำของผู้อื่น “สัตว์ที่ถูกตีตาย” คือสัตว์ที่ตายด้วยการถูกทุบตีด้วยของหนัก “สัตว์ที่ตายเพราะตกจากที่สูง” หรือตกลงไปในหลุมบ่อ “สัตว์ที่ถูกขวิดตาย” และ “สัตว์ที่ถูกสัตว์ป่ากัดตาย” ซึ่งไม่ใช่เป็นสัตว์ที่ฝึกไว้สำหรับล่า และถูกส่งออกไป ถ้าหากว่าสัตว์ดังกล่าวยังมีชีวิตมันคง และเขาได้เชือดมันได้ทัน ก็อนุญาตให้รับประทานได้

ภาพประกอบชิ้นที่24 : สัตว์ที่ถูกตีตาย

2.3) ผู้เชือดต้องกล่าวนามของอัลเลาะห์ ตาอาลา ขณะเชือด การใช้เครื่องบันทึกเสียงเปิดนามของอัลเลาะห์ ถือว่าใช้ไม่ได้ นอกจากคนที่ลืมหากล่าวนามของ อัลเลาะห์ สัตว์ที่เขาเชือดถือว่าอนุญาตให้รับประทานได้

3) การเชือดสัตว์มีระเบียบหลายประการ ที่ศาสนาเตือนให้พึงระลึกถึงอยู่เสมอ เพื่อเป็นการเมตตาต่อสัตว์ที่จะเชือด ทั้งก่อนเชือด ขณะเชือด และภายหลังจากเชือดแล้ว จะต้องไม่ถ่มมิตต่อหน้าสัตว์ที่จะเชือด ไม่เชือดสัตว์ต่อหน้าสัตว์อื่น ไม่เชือดสัตว์ด้วยมีดไม่คม ไม่ทำทารุณต่อสัตว์ที่จะเชือด ไม่ตัดส่วนใด ๆ ของสัตว์ ไม่ถลกหนัง ไม่จุ่มในน้ำร้อน และไม่ถอนขน นอกจากมั่นใจว่าสัตว์นั้นตายแล้ว

4) สัตว์ที่จะเชือดต้องไม่เป็นสัตว์ที่มีโรคติดต่อ และไม่มีสิ่งที่จะทำให้เนื้อสัตว์เปลี่ยนแปลงถึงขั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ บริโภค และจะต้องมีความมั่นใจว่าปลอดจาก โรคเม็จะนำออกจำหน่ายหรือนำเข้า

5) - ก. หลักเดิมในการเชือดตามบัญญัติศาสนานั้น เป็นการเชือดโดยไม่ต้องทำให้สัตว์สงบ (หงอ) เพราะการเชือดแบบอิสลามนั้นมีเงื่อนไขและระเบียบที่ดีเยี่ยมอยู่แล้ว ในการให้ความเมตตาแก่สัตว์ และทำให้สัตว์ทรมานน้อยที่สุด ขอให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่เชือดสัตว์พัฒนา วิธีการเชือด โดยเฉพาะสัตว์ขนาดใหญ่ โดยหลักการพื้นฐานของการเชือดนี้ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างสมบูรณ์

- ข. พร้อมรักษาหลักการในข้อ (ก) สัตว์ที่ถูกเชือดภายหลังจากถูกทำให้สงบ (หงอ) แล้ว ถือว่าเป็นการเชือดที่ต้องตามบทบัญญัติศาสนา อนุญาตให้รับประทานได้ เมื่อประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางเทคนิคที่สมบูรณ์แบบ จนมั่นใจว่า สัตว์นั้นจะยังไม่เสียชีวิตก่อนการเชือด โดยผู้เชี่ยวชาญปัจจุบันได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

1. จะต้องสวมขั้วไฟฟ้าที่ขมับทั้งสองข้าง หรือด้านหน้าผากของสัตว์
2. ความดันของไฟฟ้าจะต้องอยู่ระหว่าง 100-400 โวลต์
3. ความแรงของกระแสไฟฟ้าอยู่ระหว่าง 0.75+1.0 แอมแปร์ สำหรับแพะ และแกะ และระหว่าง 2.0-2.5 แอมแปร์ สำหรับวัว
4. การปล่อยกระแสไฟฟ้าอยู่ระหว่าง 3-6 วินาที

- ค. ไม่อนุญาตทำให้สัตว์สงบ (หงอ) ด้วยการใช้ปืนหัวเข็ม หรือด้วยขวาน หรือด้วยก้อนและไม่อนุญาตให้ใช้การเป่าตามวิธีการของอังกฤษ

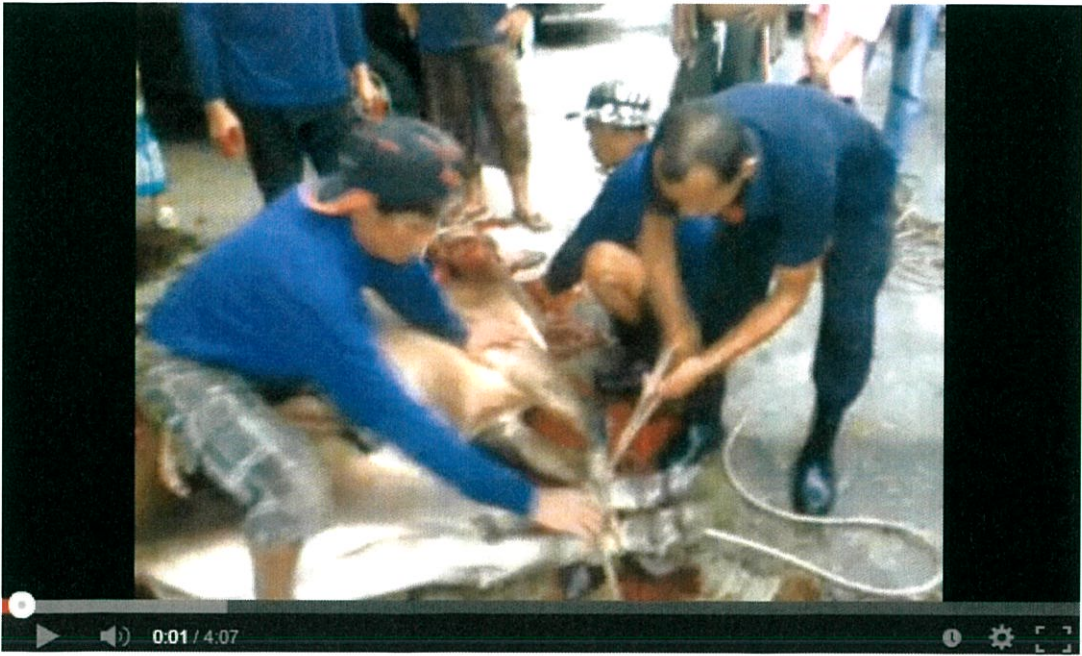
- ง. ไม่อนุญาตทำให้สัตว์ปีกสงบ (หงอ) ด้วยไฟฟ้า เพราะจากประสบการณ์พบว่าสัตว์ปีกตายก่อนเชือดเป็นจำนวนมาก จ. สัตว์ที่ถูกเชือดภายหลังจากถูกทำให้สงบ (หงอ) หรือหงอด้วยการใช้แก๊สรม หรือใช้ปืนที่มีหัวกลม ที่จะไม่ทำให้สัตว์ตายก่อนเชือด ไม่ถือว่า ฮะรอม

6) มุสลิมที่อยู่ในประเทศไม่ใช่ประเทศอิสลาม จะต้องพยายามขอรับใบอนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมายในการเชือดสัตว์ตามแนวทางอิสลาม โดยไม่ต้องทำให้สัตว์สงบ (หงอ)

7) อนุญาตให้มุสลิมที่เดินทางไปท่องเที่ยว หรือพำนักอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศอิสลาม รับประทานสัตว์ที่เชือดโดยชาว คัมภีร์ได้ จากสัตว์ที่ศาสนาอิสลามอนุญาตให้รับประทาน โดยต้องมั่นใจว่าไม่มีสิ่งต้องห้ามปะปนอยู่ในเนื้อนั้น เว้นแต่พวกเขาจะมั่นใจว่าเป็นสัตว์ที่ไม่ได้เชือดอย่างถูกต้องตามบัญญัติ ศาสนา

เนื้อหา : จากหนังสือฮาลาลและฮารอมในอิสลาม ของเชคยูซุฟ อัลกอรอดอวีย์

ภาพประกอบ : จากหนังสือสิ่งที่ต้องห้าม (ฮารอม) ในอิสลาม โดยอับดุลเลาะห์ ละออแมน

ภาพประกอบชิ้นที่25 : การเชือดวัว 1

ภาพประกอบชิ้นที่26 : การเชือดวัว 2

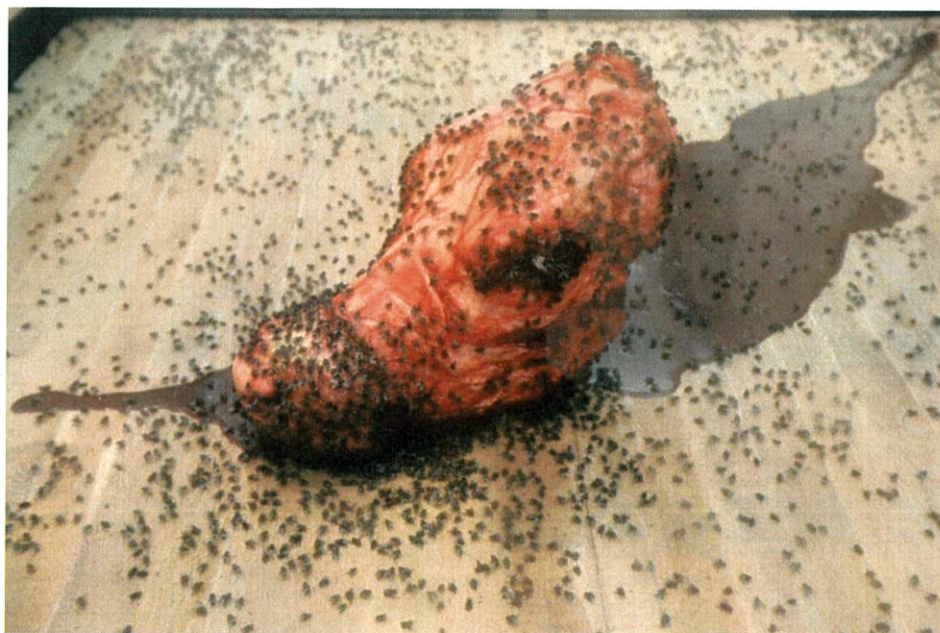
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ จากศิลปิน ดาเมียน เฮิร์สต์ (Damien Hirst)

ดาเมียน เฮิร์สต์ (Damien Hirst) เป็นศิลปินรุ่นใหม่ที่สร้างความฮือฮาทุกครั้งที่น่างานออกแสดง ดูเหมือนเขาจะเป็นพวกหัวรุนแรง ทั้งจากผลงานและการแสดงความคิดเห็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเกิดจากพื้นเพในวัยเด็กของเขาด้วย เฮิร์สต์เกิดเมื่อปี 1965 ที่บริสตอล สหราชอาณาจักร แต่ไปเติบโตที่ลีดส์ พ่อของเขา ซึ่งเป็นช่างเครื่องยนต์และเป็นเซลแมนขายรถยนต์ได้ทิ้งครอบครัวไปตั้งแต่เขาอายุ 12 ปี ส่วนแม่ซึ่งเคร่งศาสนา ก็เลี้ยงดูอย่างเข้มงวด แม่เคยตัดชุดหนังสือไตล์ฟังก์ของเขาจนขาดวิน เข้าย้ำเอาแผ่นเสียงวงเช็กส์พิสท์ลัสไปลงไฟจนกลายเป็นถั่ว เฮิร์สต์เคยถูกจับข้อหาลักขโมยในร้านค้าถึงสองครั้งสองครา สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการต้องการประชดแม่ของเขาเอง ดาเมียน เฮิร์สต์ เป็นที่กล่าวขวัญถึงตั้งแต่ครั้งแสดงงานชุด Freeze ขณะที่ยังเป็นนักศึกษาศิลปะที่วิทยาลัยโกลสมิธส์ นับจากนั้นเขาก็เริ่มสร้างชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับและได้รับจัดอันดับว่าเป็นศิลปินอังกฤษที่ยังมีชีวิตอยู่ที่มีรายได้มากเป็นอันดับสอง จะเป็นรองก็แต่เพียงเดวิด ฮอกนีย์เท่านั้น ปี 1991 เฮิร์สต์แสดงงานเดี่ยวครั้งแรก ชื่อชุด Out of Love ซึ่งเขาปล่อยผีเสื้อนับร้อยตัวให้บินอยู่ภายในแกลลอรี่ มีบางส่วนที่ออกจากคอกแต่ที่ติดไว้ตามผืนผ้าใบรอบผนัง และปีถัดมาเขาได้ร่วมแสดงงานกับกลุ่มยังอาร์ติสต์ที่ซาตชิแกลลอรี่ ซึ่งมีผู้ที่ช่วยสนับสนุนให้เขาสร้างงาน อย่างชาร์ลส์ ซาตชิ ปี 1995 เฮิร์สต์ได้รับรางวัล Turner Prize ซึ่งเป็นรางวัลประจำปีของอังกฤษ ที่มอบให้กับศิลปินที่อายุไม่เกิน 50 ปี ดำเนินการโดยสถาบันศิลปะ Tate ไม่เฉพาะงานประติมากรรมเท่านั้นที่สร้างชื่อเสียงให้กับเขา ยังรวมถึงงานจิตรกรรมด้วย ซึ่งเขาถ้อยแนวความคิดของงานลงเหลือเพียงการใช้จุดและสีและอีกรูปแบบคือการวาดภาพบนแผ่นหมุน ซึ่งจะได้งานที่ออกมาไม่ซ้ำแบบกัน งานประติมากรรมส่วนใหญ่มักจะเป็นการทำซ้ำจากสิ่งเดิมๆ แต่ด้วยการเสนอแนวคิดเสียดสีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความตาย งานแทบทุกชิ้นกลับสร้างปรากฏการณ์และกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็นผลงานชุด Natural History ซึ่งนำร่างกายสัตว์แช่ในน้ำยาอบศพ หรืองานประติมากรรมชิ้นหมื่นมาอย่าง

ผลงานชุด The Last Supper ที่เพิ่งจัดแสดงที่ประเทศไทยเมื่อเดือนสิงหาคม ประกอบด้วยภาพพิมพ์จำนวน 13 ภาพ ขนาด 152.5 x 101.5 เซนติเมตร ที่เฮิร์สต์ตั้งใจใช้รูปแบบของฉลากยา มาออกแบบเพื่อทำรายการรับรู้ของผู้เสพงาน โดยพิมพ์ชื่ออาหารที่คนรับประทานในชีวิตประจำวันลงไปแทนชื่อยา อย่างเช่นคำว่า Beans and Chips, Chicken, Corned Beef, Meatballs, Dumpling, Salad, Sandwich เป็นต้น โดยแทนที่เขาจะใช้โทนสีฉูดฉาดแจ่ม เช่น โฆษณาสินค้า เขากลับใช้โทนสีเย็นสงบ ก่อให้เกิดคำถามและสั่นคลอนความเชื่อเดิมๆ ต่อยารักษาโรคและบริษัทเวชกรรม โดยภาพพิมพ์ทั้ง 13 ชิ้น สอดคล้องกับภาพ The Last Supper ที่มีผู้ร่วมโต๊ะอาหาร 13 คน

ภาพประกอบชิ้นที่ 27 : *In His Infinite Wisdom* (Damien Hirst 2003)

ภาพประกอบชิ้นที่ 28 : *A Thousand Years* (Damien Hirst 1990)

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้หยิบยกภาพเหตุการณ์ความตายของสัตว์ มานำเสนอรูปแบบในอุดมคติและจินตนาการของข้าพเจ้า ความตายในจินตนาการของข้าพเจ้าคือความงามของความสุขที่ได้จากการหลุดพ้นของความทุกข์ ความเจ็บ ความทรมานจากร่างกาย ที่เกิดจากมนุษย์เป็นผู้กระทำ นำสัตว์มาบริโภคเป็นอาหารด้วยกรรมวิธีที่ทารุณและโหดร้าย การทำงานชุดนี้ของข้าพเจ้าไม่ได้เป็นการเห็นด้วยหรือสนับสนุนกับการกระทำของมนุษย์แต่เป็นการสะท้อนแง่มุมที่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงความต้องการของตนเองได้แต่ข้าพเจ้าปล่อยให้ผลงานแสดงถึงร่องรอยที่ขัดแย้งระหว่างรูปทรงของความตายและพื้นผิวความงาม จนเกิดเป็นคำถามในใจของผู้ชมในประเด็นของคุณค่าของชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

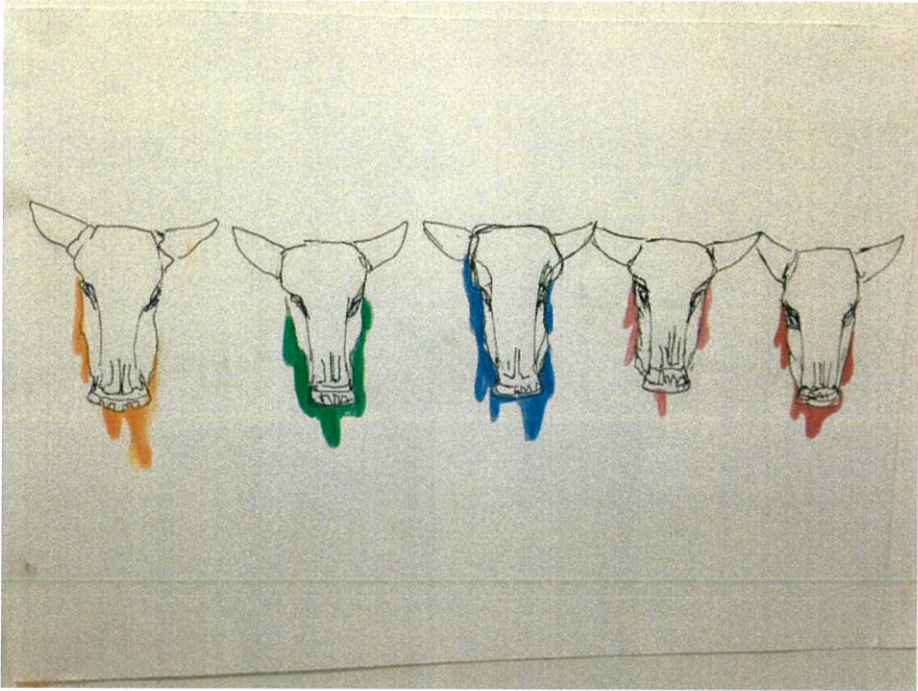
งานชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอให้ผลงานออกมาในลักษณะ ที่สะท้อนอารมณ์และให้แง่คิดกับผู้ชม สามารถมองได้สองด้าน ผู้ชมจะคิดในแง่บวกหรือแง่ลบก็ได้ หรืออาจมองเป็นเพียงแค่สิ่งสวยงามชิ้นหนึ่งก็ได้แล้วแต่วิจารณ์ญาณของผู้ชม อาจจะสอดคล้องกับความเชื่อบางอย่าง หรืออาจจะสอดคล้องกับการเสพสื่อต่างๆของผู้ชม ที่มีความคิดแตกต่างออกไป

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

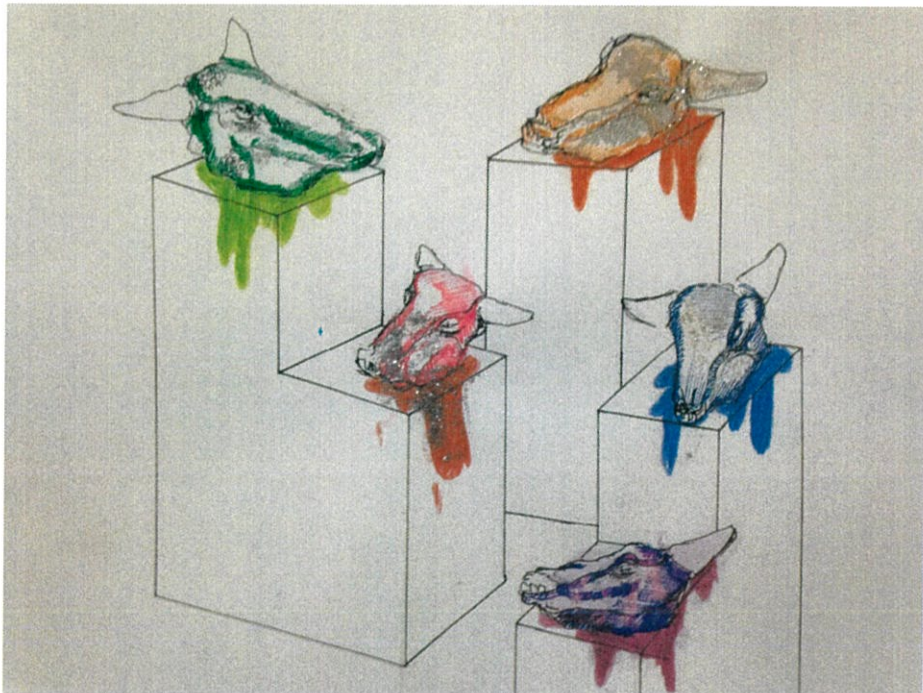
ภาพร่างชุดที่ 1

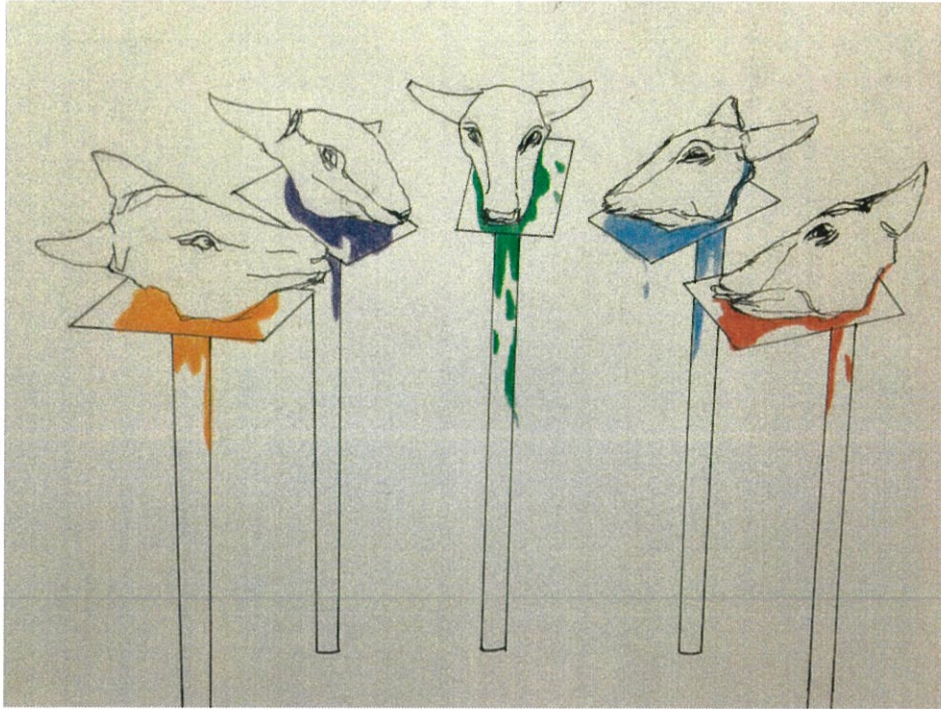
ภาพประกอบชิ้นที่29 : ภาพร่างชุดที่1 ชิ้นที่1

ภาพประกอบชิ้นที่30 : ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่2

ภาพประกอบชิ้นที่31 : ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่3

ภาพประกอบชิ้นที่32 : ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่4

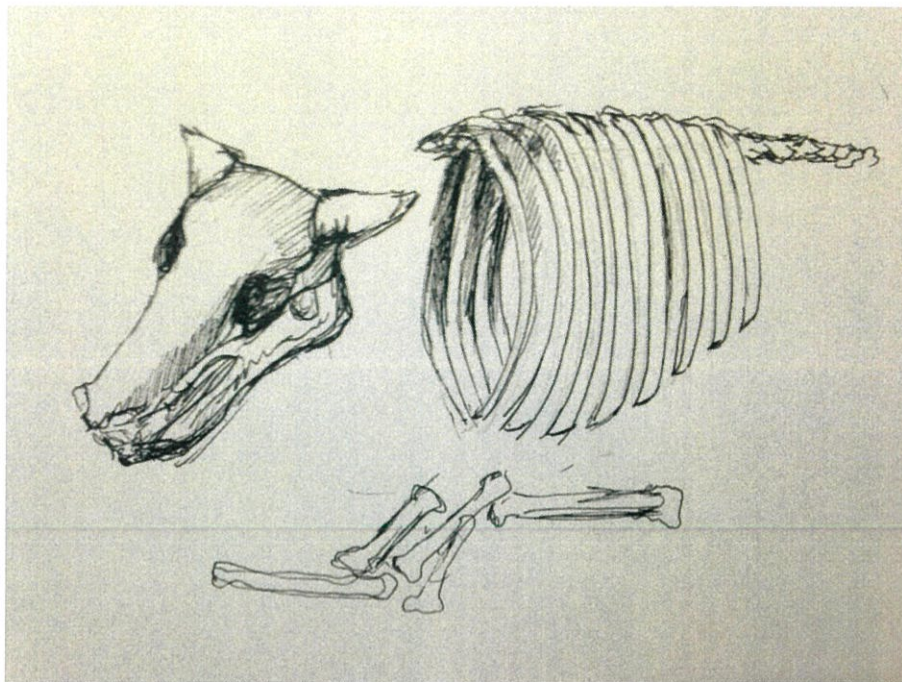

ภาพประกอบชิ้นที่33 : ภาพร่างชุดที่1 ชั้นที่5

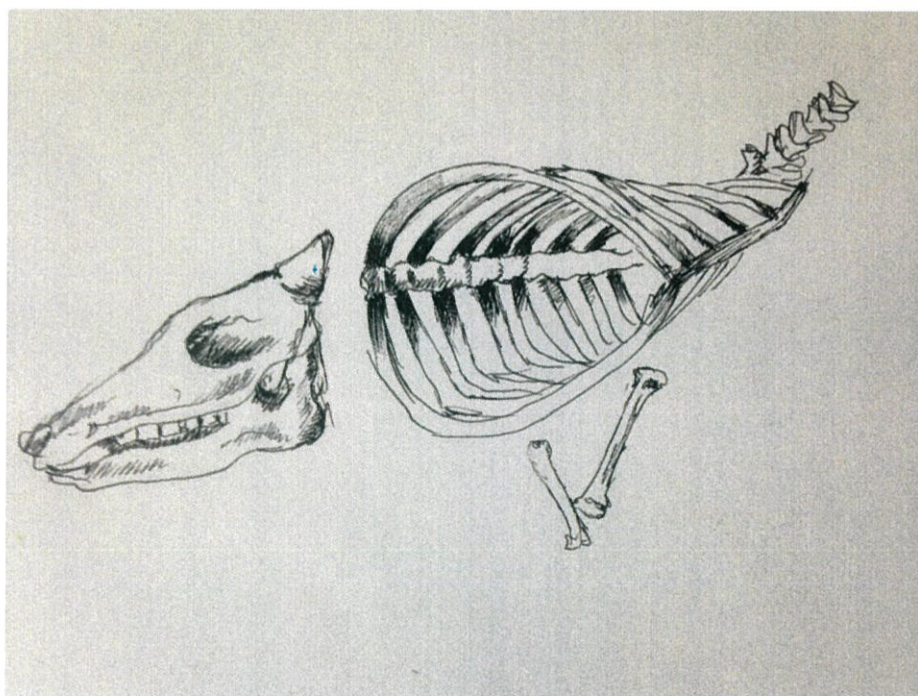
ภาพร่างชุดที่ 1

แนวความคิดในการสร้างงานชุดนี้ข้าพเจ้านำหัวข้องดพิมพ์มาจากหัวข้อการ
บริโภคเนื้อสัตว์ที่ได้มาจากการทารุณการจัดวางงานได้แรงบันดาลใจมากจากการจัดวาง เครื่อง
ประดับ มีปัญหาการทำงานเรื่องของวิธีการหล่อเรซิน ใช้ระยะเวลาในการรอแห้งนาน บล็อกเรซิน
ผิดแบบประกอบเข้ากันไม่ค่อยได้ ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 มาทำเป็นงานจริง เพราะการจัด
วางงานเป็นแบบเรียบง่าย ทำให้งานดูเด่นขึ้น

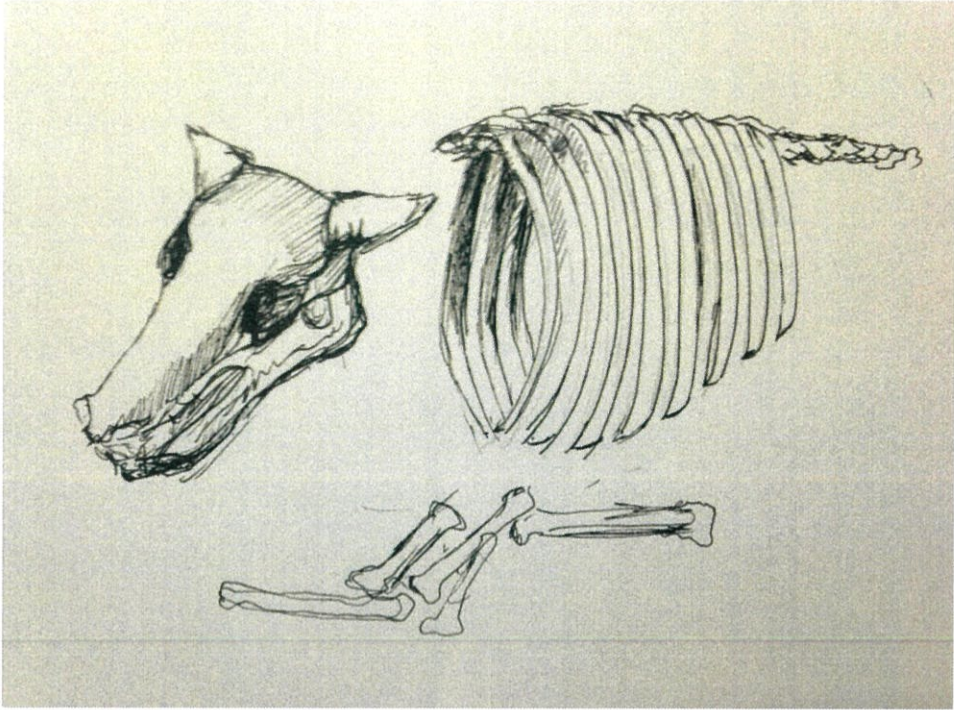
ภาพร่างชุดที่ 2

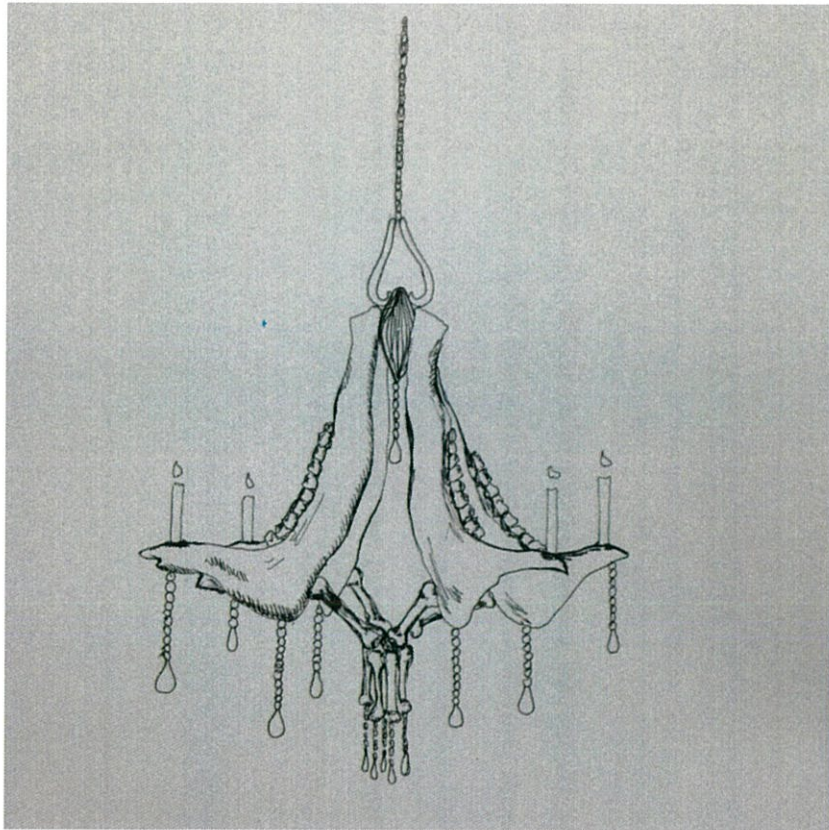
ภาพประกอบชิ้นที่34 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 1

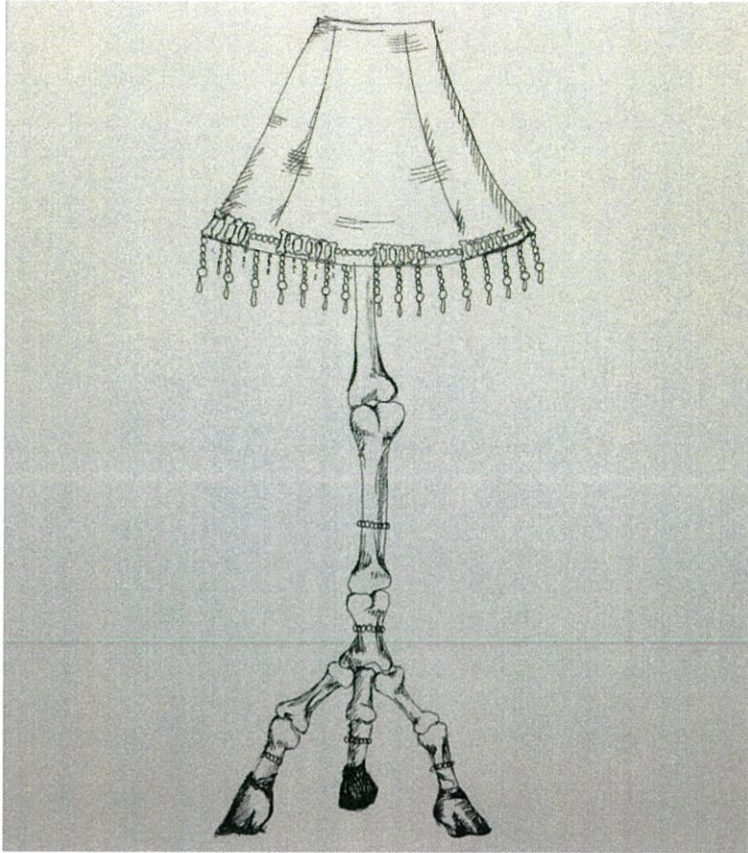
ภาพประกอบชิ้นที่35 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 2

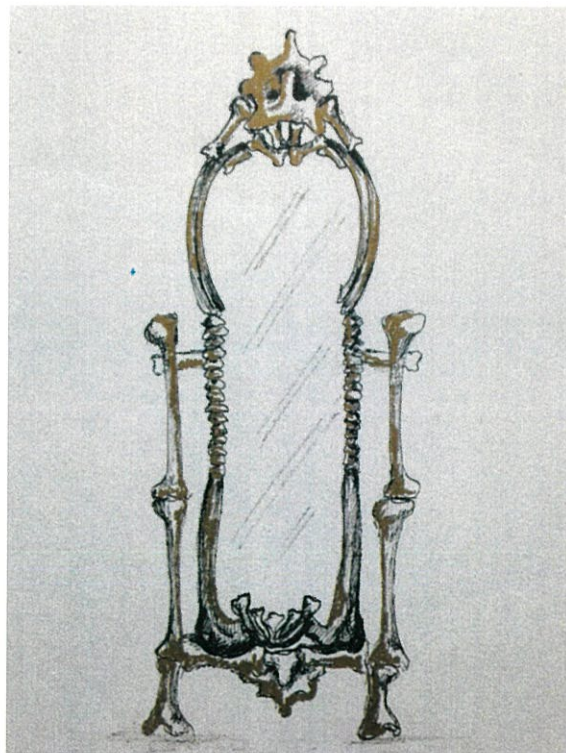
ภาพประกอบชิ้นที่36 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

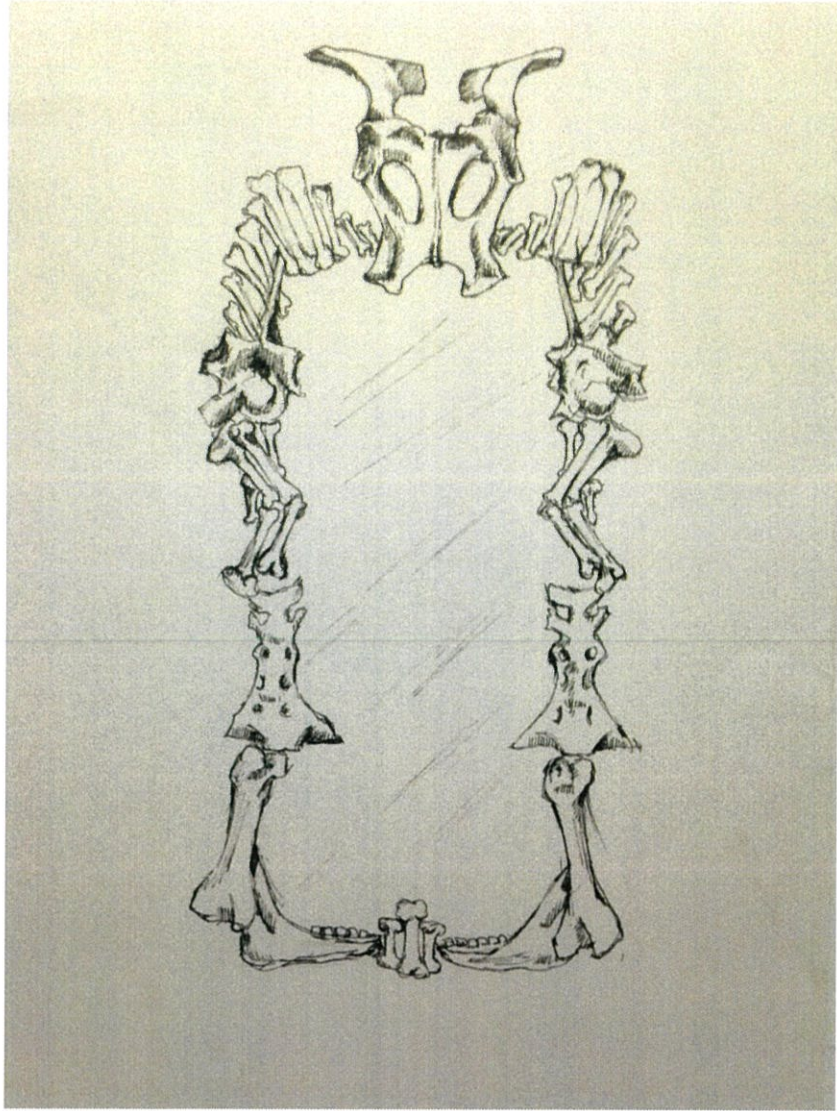
ภาพประกอบชิ้นที่37 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพประกอบชิ้นที่38 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพประกอบชิ้นที่39 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 6

ภาพประกอบชั้นที่40 : ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 7

ภาพร่างชุดที่ 2

แนวความคิดในการสร้างงานชุดนี้ข้าพเจ้านำชิ้นส่วนกระดูกต่างๆของวัว GRAM ฟันช่วงล่าง และหีบใช้โครงสร้างคอมไฟแบบแชนนมายาคติของความหรรษาในวัตถุที่ใช้ประดับประดาและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ภูมิฐาน แต่ขัดแย้งกับรายละเอียดของรูปทรงในแต่ละส่วนที่ได้มาจากความตาย

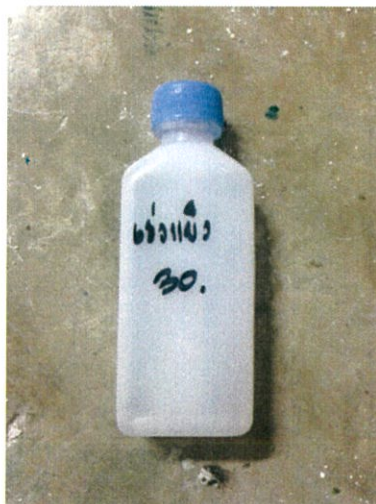
3.2 กระบวนการสร้างงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำกรรมวิธีการหล่อเรซินมาใช้ และการปะติดเล่มให้มีสีสันตามที่ต้องการ ซึ่งสามารถเรียงลำดับกรรมวิธีในการสร้างสรรค์ได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนและการเตรียมอุปกรณ์ ผลงานชุดที่ 1 อุปกรณ์ที่ใช้มีดังนี้

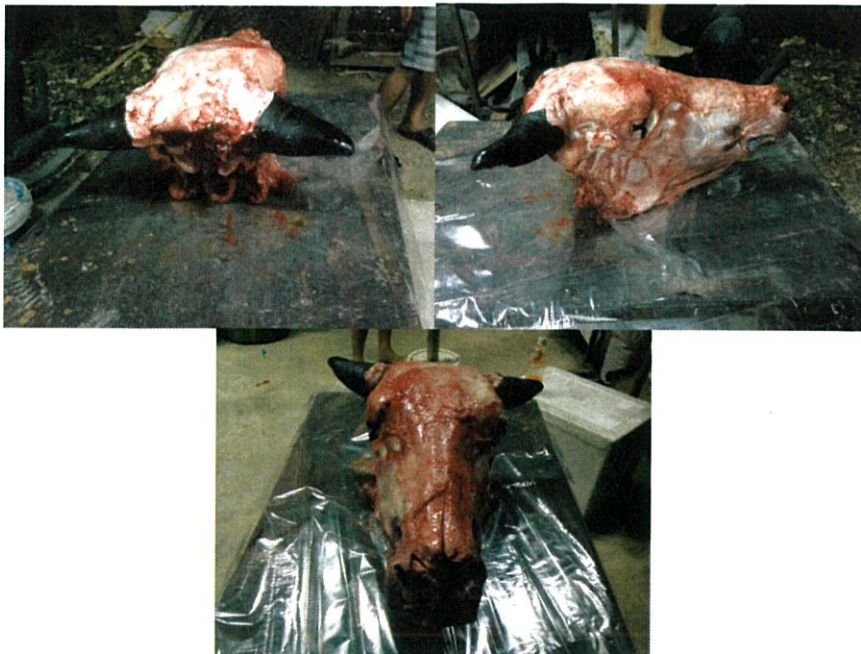
ภาพประกอบชิ้นที่41 : เรซิน เพื่อใช้ในการหล่อเรซิน

ภาพประกอบชิ้นที่42 : น้ำยาเร่งเรซิน เพื่อให้เทในเรซินให้แห้งไวขึ้น

ภาพประกอบชิ้นที่43 : แปรง เพื่อใช้ทาเรซิน

ภาพประกอบชิ้นที่44 : หัววัวต้นแบบที่จะนำมาทำพิมพ์

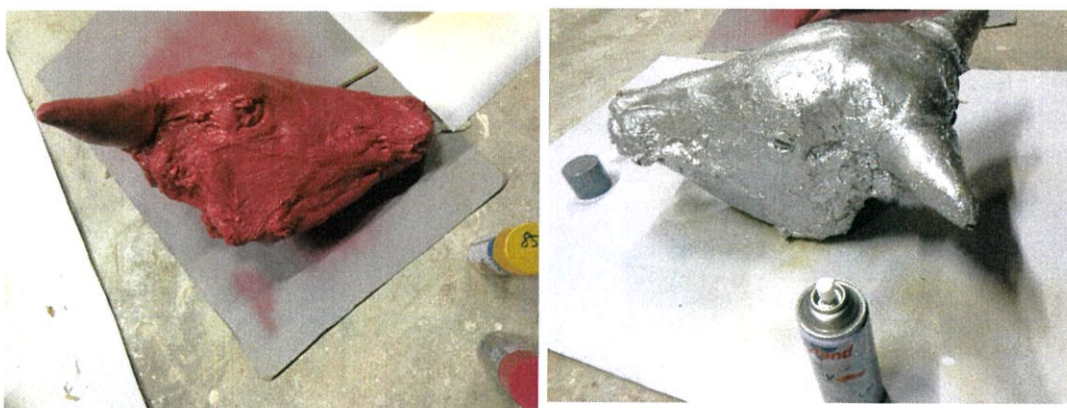
ภาพประกอบชิ้นที่45 : ทำพิมพ์หล่อเรซินจากยางพารา

ภาพประกอบชิ้นที่46 : ถอดพิมพ์ออกมาเป็นหัวฉลาม

ภาพประกอบชิ้นที่47 : สีสเปรย์ ใช้พ่นสีหัววัว

ภาพประกอบชิ้นที่48 : พ่นสเปรย์แต่ละหัว

ภาพประกอบชิ้นที่49 : ทาเรจีนผสมกากเพชร ให้เกิดเป็นประกาย

ภาพประกอบชิ้นที่50 : ฟันเล็กเกอร์เคลือบเงา เพิ่มความใสเนียนมากขึ้น

ภาพประกอบชิ้นที่ 51 : ตกแต่งแต่ละหัวด้วยเพชรเม็ดเล็ก

ขั้นตอนการทำงาน ผลงานชุดที่ 1

ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการปั้นหล่อจากแบบของจริงมาถอดแบบด้วยการหล่อเรซินจากนั้นพ่นสเปรย์ที่ทำหัววัวสีนั้นแล้วนำเรซินมาผสมกับกากเพชร จะได้เรซินที่มีกากเพชรอยู่ ด้านใน นำเรซินมาลงบนหัววัวที่ถอดแบบพิมพ์มาก็จะได้หัววัวที่มีกากเพชรอยู่ด้านในทำให้ดูเป็นประกายจากนั้นพ่นสเปรย์ เคลือบสี ทับให้เกิดสีที่แตกต่าง จากนั้นพ่นเคลือบเคลือบเงาทับอีก 3 รอบ จะทำให้หัววัวเกิดความเงาทำให้ดูเหมือนแก้วมากขึ้นหลังจากทำพื้นผิวเสร็จ นำเพชรมาแปะให้เกิดความสวยงามเลือกเพชรให้เข้ากับสีที่ทำหัววัวในตอนแรก

ขั้นตอนและการเตรียมอุปกรณ์ ผลงานชุดที่ 2
อุปกรณ์ที่ใช้มีดังนี้

ภาพประกอบชิ้นที่ 52 : เลือกรกระดูกในการทำผลงานชุดที่ 2

ภาพประกอบชิ้นที่ 53 : เรซินผสมกากเพชร

ภาพประกอบชิ้นที่ 54 : นำกรามฉลามและกระดูกฉลามมาทาเรซินผสมกากเพชร

ภาพประกอบชิ้นที่ 55 : นำกรามฉลามมาทาเรซินผสมกากเพชร

ภาพประกอบชิ้นที่ 56 : ทำสีโคมไฟที่นำมาประกอบในงานชุดที่ 2

ภาพประกอบชิ้นที่ 57 : ประกอบกระดุก เข้ากับโคมไฟที่ทำสีรอไว้แล้ว

ภาพประกอบชิ้นที่ 58 : ดากแดครอแห้ง

ภาพประกอบชิ้นที่ 59 : ติดตั้งผลงาน

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

งานชุดนี้เป็นการจัดวางรูปแบบทรงวงกลม มีการจัดวางหัววัวให้วางอยู่บนฐานวางงานที่วางเรียงกันเป็นวงกลมล้อมรอบโคมไฟ โคมไฟเป็นรูปทรงโค้ง ฐานกลม ทำให้น้ำหนักหรือตัวงานมีความสมดุลตามปกติ สัดส่วนโครงสร้างเป็นแบบการจัดวางแบบเท่าๆกันทุกส่วน กระจุกวัว มีการปรับเปลี่ยนการวางงานให้โค้งรับ กับองค์ประกอบของโคมไฟ ทำให้สมดุลและกลมกลืนกัน ความโดดเด่นในตัวงานคือการที่เปิดไฟโคมไฟทำให้เกิดประกายบนนกรามวัวได้เห็นชัดขึ้น การเคลื่อนไหวเกิดจาก มุมมองของผู้ดูที่สามารถเดินดูงานได้หลายทิศทำให้ประกายบนพื้นผิวของตัวงานเป็นประกายระยิบระยับ เป็นที่น่าสนใจ สีของตัวงานแต่ละชิ้น ที่ถูกจัดรวมกันแล้ว ทำให้ดูเป็นประกาย หรุหร่า ด้วยรูปทรงของโคมไฟ และสีที่มาจากหัววัว และกระจุกที่ถูกประกอบสร้างให้อยู่ในชุดเดียวกันได้อย่างสมบูรณ์

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

เนื่องจากวัสดุและต้นแบบมาจากซากและโครงกระดูกของสัตว์และรวมกับแนวความคิดในงานนี้ที่ต้องการให้เกิดความสวยงาม จึงนำแนวความคิดในการวางงานแบบเครื่องประดับมาจัดองค์ประกอบในงานเพื่อแสดงออกถึงแนวความคิดที่ขัดแย้งในเรื่องของความตายและความงามผ่านทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบชิ้นที่ 60 :
ภาพวิเคราะห์รูปทรง 1

รูปทรงเป็นรูปหัววัวที่หล่อถอดแบบมาจากของจริง เป็นรูปแบบที่ยังมีเนื้อเยื่อ นำหัววัวมาทำแทนค่าความหมายของความตาย

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบชิ้นที่ 61 :
ภาพวิเคราะห์รูปทรง 1

ก. รูปทรงโคมไฟแบบแขวน ประกอบด้วยกระดุกสัตว์ที่เป็นกระดุกกราม ของวัว ประดับไฟ กระดุกที่นำมาทำสื่อถึงความตาย

ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพประกอบชิ้นที่ 62 :
ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 1

- ก. ลักษณะพื้นผิวเป็นรอยย่นตามลักษณะของผิวหนังชั้นในของวัวที่โดนถลกหนังออกมาแล้ว ทำให้รู้สึกถึงความจริงของกายภาพของวัวที่มีลักษณะเป็นเนื้อเยื่อ

ภาพประกอบชิ้นที่ 63 :
ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 2

- ข. ลักษณะพื้นผิวเป็นเลื่อมสีขาวช่วงปากเน้นสัดส่วนช่วงปากของวัว ทำให้เห็นกล้ามเนื้อเยื่อเยื่อชั้นและเกิดความสวยงามมากขึ้น

ภาพประกอบชิ้นที่ 64 :
ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 3

- ค. ลักษณะผิว ช่วงตาแปะด้วยเพชร เพิ่มความเด่นชัดของตาให้ดูสวยงามผิดแปลกจากกายภาพเดิมที่เป็นเนื้อเยื่อปกติทำให้ดูมีสีสันแวววาวเหมือนจิวเวอรี่

ภาพประกอบชิ้นที่ 65 :
ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 4

- ง. ลักษณะช่วงจมูกวัวเป็นการติดเพชรเพื่อให้เกิดความแวววาว มีสีสันเหมือนจิวเวอรี่ และช่วงเขาที่ทำให้ดูผิดกับกายภาพเดิมของเนื้อเยื่อ ทำให้ดูสวยงามขึ้นต่างจากเดิมที่มีความน่ากลัว ขยะแขยง

ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพประกอบชิ้นที่ 66 :
ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 1

- ก. ลักษณะพื้นผิวกระดุกว้าว ทำมาจากเรซินผสมกากเพชร เพื่อทำให้เกิดประกายวิบวับ พื้นผิวบางที่ไม่เรียบ ตาม โครงสร้างของกระดุก

ภาพประกอบชิ้นที่ 67 :
ภาพวิเคราะห์ลักษณะพื้นผิว 2

- ข. ลักษณะพื้นผิว ไฟเป็นกากเพชรผสมเรซินทา เคลือบทำให้เกิดประกายที่สะท้อนแสงและเกิดความ งามคล้ายคลึงกับพื้นผิวของอัญมณี

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

ภาพประกอบชิ้นที่ 68 :

ภาพวิเคราะห์สี 1

ภาพประกอบชิ้นที่ 69 :

ภาพวิเคราะห์สี 2

ภาพประกอบชิ้นที่ 70 :

ภาพวิเคราะห์สี 3

ภาพประกอบชิ้นที่ 71 :

ภาพวิเคราะห์สี 4

เทคนิคการใช้สีมีหลายประเภทในตัวงาน รองพื้นด้วย สีสเปรย์ และ ทาเรซินกากเพชรลงไปอีกที และ ประดับ ตกแต่งด้วยเพชร และ เลื่อม แต่ละหัวสีจะแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความสวยงามที่แตกต่างไม่ซ้ำกัน

ก. ใช้สีสเปรย์รองพื้นก่อนจากนั้นทากากเพชรผสมเรซิน ให้เกิดเป็นสีทอง แล้วนำสเปรย์แรคเกอร์สีส้ม พ่นทับ ทำให้เกิดเป็นสีออกทอง ส้ม ทำให้ดูเป็นประกายอยู่ ด้านในเหมือนแก้ว เกิดความสวยงามในความน่ากลัว ของกายภาพวัวจากนั้นประดับตกแต่งด้วยเพชรและ เลื่อม ที่ทำให้เกิดประกายสะท้อนแสงมากขึ้น

ข. ใช้สีสเปรย์รองพื้นก่อนจากนั้นทากากเพชรผสมเรซิน ให้เกิดเป็นสีชมพู แล้วนำสเปรย์แรคเกอร์สีแดง พ่นทับ ทำให้เกิดเป็นสีออกชมพูแดง ส้ม ทำให้ดูเป็นประกาย อยู่ด้านในเหมือนแก้ว เกิดความสวยงามในความน่า กลัวของกายภาพวัว

ค. ใช้สีสเปรย์รองพื้นก่อนจากนั้นทากากเพชรผสมเรซิน ให้เกิดเป็นฟ้าอมเขียว แล้วนำสเปรย์แรคเกอร์ฟ้า พ่น ทับ ทำให้เกิดเป็นสีออกฟ้าอมเขียว เกิดความสวยงาม ในความน่ากลัวของกายภาพวัวจากนั้นประดับตกแต่ง ด้วยเพชรและเลื่อม ที่ทำให้เกิดประกายสะท้อนแสง มากขึ้น

ภาพประกอบชิ้นที่ 72 :
ภาพวิเคราะห์ที่ 5

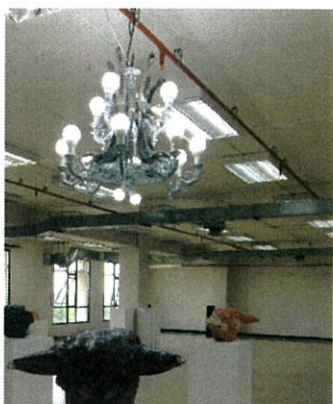
- ง. ใช้สีสเปรย์รองพื้นก่อน จากนั้นทำสีด้วยแอร์บรัชพ่น อีก 2 สีให้เกิดสีเหลืองๆ สีเทา อมม่วง จากนั้นพ่น สเปรย์กากเพชรเม็ดเล็กเพื่อทำให้เกิดความสวยงามใน ความน่ากลัวของกายภาพวู้ จากนั้นประดับตกแต่ง ด้วยเพชรและเลื่อม ที่ทำให้เกิดประกายสะท้อนแสง มากขึ้น

ภาพประกอบชิ้นที่ 73 :
ภาพวิเคราะห์ที่ 6

- จ. ใช้สีสเปรย์รองพื้นก่อน จากนั้นทำสีด้วยแอร์บรัชพ่น อีก 2 สีให้เกิดสีเหลืองๆ สีชมพู สีม่วง จากนั้นพ่น สเปรย์กากเพชรเม็ดเล็กเพื่อทำให้เกิดความสวยงามใน ความน่ากลัวของกายภาพวู้ จากนั้นประดับตกแต่งด้วย เพชรและเลื่อม ที่ทำให้เกิดประกายสะท้อนแสงมากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)

ภาพประกอบชิ้นที่ 74

: ภาพวิเคราะห์สี 1

- ก. สีที่ใช้ในการสร้างงานเป็นสีสเปรย์รองพื้นชั้นแรก จากนั้นนำสีที่ต้องการ เลือกสีกากเพชรให้เข้ากับตัวโคมไฟ เป็นสีเงิน ผสมเรซินทา จะได้สีเงินประกายกากเพชร

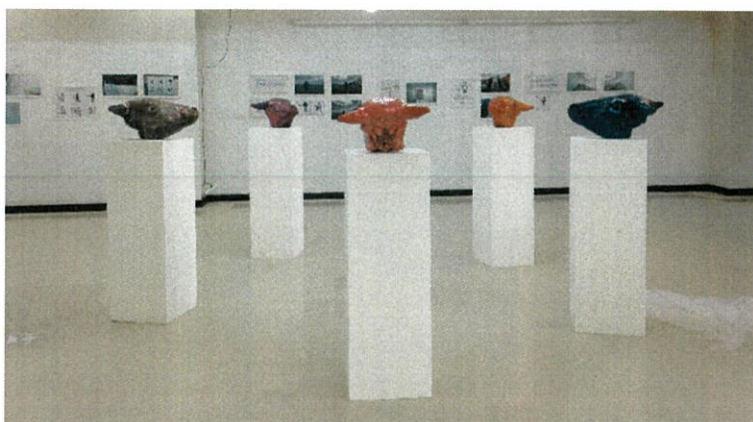
ภาพประกอบชิ้นที่ 75

: ภาพวิเคราะห์สี 2

- ข. สีที่ใช้ในการสร้างงานเป็นสีสเปรย์รองพื้นชั้นแรก จากนั้น เลือกสีกากเพชรสีเงินให้เข้ากับตัวโคมไฟ เป็นสีเงิน ผสมเรซินทา จะได้สีเงินประกายกากเพชร แล้วพ่นแลคเกอร์สีใส สีเทา ให้กระดูกลื่นกว่าโคมไฟ ทำให้กระดูกลื่นขึ้น

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์ประกอบรวมของงานศิลปะออกเป็นส่วนๆ ทีละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบศิลป์ และความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านเทคนิคกรรมวิธีการ แสดงออกเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่าทางด้านความงาม ทางด้านสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร

ภาพประกอบชิ้นที่ 76 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของวัตถุ สีในแต่ละตัวชิ้นงานและรูปทรง ทำหน้าที่ความคุมทั้งหมดให้มีการผสมผสานกันได้อย่างลงตัวเนื่องจากกายภาพเป็นแบบที่คล้ายกันหมด

2. ความหลากหลาย (Varity)

ความหลากหลายของสีวัตถุที่แตกต่างกันและตัววัสดุที่นำมาประกอบสร้างทำให้เกิดความหลากหลายไม่ซ้ำกัน และสีที่มีประกายของกากเพชรทำให้งานน่าสนใจ

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลแบบการจัดวางงานในรูปแบบของวงกลมทำให้เข้าดูได้หลายทิศทาง น้ำหนักขององค์ประกอบเท่ากัน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนโครงสร้างเป็นแบบการจัดวางแบบเท่าๆกันทุกส่วน มีการปรับเปลี่ยนการวางงานให้โค้งรับ กับงานชิ้นที่1 ทำให้สมดุลและกลมกลืนกัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นอยู่ที่ภาพโดยรวมที่มีวัวเป็นประกาย ทำให้งานทุกชิ้น โดดเด่น

6. การเคลื่อนไหว (Movement) การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวเกิดจาก มุมมองของผู้ดูที่สามารถเดินดูงานได้หลายทิศทำให้ประกายบนพื้นผิวของตัวงานเป็นประกายระยิบระยับ เป็นที่น่าสนใจ

ภาพประกอบชิ้นที่ 77 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของงานคืองานทำสีให้สีใกล้เคียงกันเป็นสีเงิน และการทำเรซินผสมกากเพชรเหมือนกัน และรูปร่างของกามวู้ โค้งรับกับโคมไฟ ทำให้เหมือนชิ้นเดียวเชื่อมต่อกัน

2. ความหลากหลาย (Varity)

ความหลากหลายในงานคือกระดูกกามวู้ทำสีแตกต่างจากโคมไฟมานิด เพื่อให้มีความโดดเด่นมากขึ้น

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในตัวตนคือ โคมไฟเป็นรูปทรงโค้ง ฐานกลม ทำให้น้ำหนักหรือตัวตนมีความสมดุลตามปกติ

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน โครงสร้างเป็นแบบการจัดวางแบบเท่าๆกันทุกส่วน กระดุกว้าว มีการปรับเปลี่ยนการวางงานให้โค้งรับ กับตัวโคมไฟ ทำให้สมดุลและกลมกลืนกัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นในตัวตนคือการที่เปิดไฟโคมไฟทำให้เกิดประกายบนกรามว้าวได้เห็นชัดขึ้น

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวเกิดจาก มุมมองของผู้ดูที่สามารถเดินดูงานได้หลายทิศทำให้ประกายบนพื้นผิวของตัวงานเป็นประกายระยิบระยับ เป็นที่น่าสนใจ

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากการเห็นความทรนทานของสัตว์ที่พบเห็นได้จากการใช้ชีวิตปกติ เวลาเดินตลาดเห็นสัตว์ที่เรานำมาบริโภค นำมาทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ หลังจากนั้นจึงศึกษาต่อ พวกสัตว์ใหญ่ที่เรานำมารับประทานกัน จึงเกิดประเด็นในการค้นคว้าข้อมูล รวมทั้งใช้จินตนาการ ที่มีต่อภาพเหตุการณ์นั้นเป็นการตั้งคำถามกับงานว่าในความสงสารน่าสยดสยอง หรือการทารุณว่าถ้ามีความขัดแย้งเช่นความสวยงามไปปรากฏที่พื้นผิวของร่องรอยนั้นจะสามารถสร้างความรู้สึกทางศิลปะได้หรือไม่

การนำเสนอชิ้นงานเป็นรูปแบบการจัดวางแบบวางบนฐานตั้งผลงาน และอีกหนึ่งเซตเป็นแบบแขวน การคิดตั้งงานแบบนำเสนอจะเป็นไปในรูปแบบของการนำเสนอเดียวกับแท่นโชว์ จิวเวอรี่ เครื่องประดับ ทำให้เกิดความสวยงามและวางกลางโคมไฟไว้ตรงกลางด้านบนทำให้แสงสว่างส่องลงมาข้างล่างได้ ผู้ชมงานจะสามารถมองได้ทุกมุมมองของตัวงาน มองได้รอบด้าน ผู้ชมงานจะเกิดความรู้สึกกับตัวงานได้ 2 แบบ คือความรู้สึกที่โหดร้ายทารุณน่าสงสาร สยดสยองและในขณะเดียวกันจะเกิดการตั้งคำถามกับตัวงานว่าความสวยงามที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่น่ากลัวมันทำให้รู้สึกอย่างไร วัตถุที่มาจากความตายทำไมถึงทำให้เกิดความรู้สึกสวยงามจนน่ามองได้ ทั้งที่ความเป็นจริงเป็นสิ่งที่ไม่น่ามอง

การทำงานใช้ระยะเวลาทำ 3 เดือนต่อหนึ่งชุดเพราะมีขั้นตอนการทำหลายขั้นตอนและต้องอาศัยระยะเวลาในการรอให้เรซินแห้ง ภายใน 1 เดือนต้องถอดแบบให้เสร็จ ในสัปดาห์ที่ 2 พ่นสเปรย์ ให้เสร็จ ทุกสัปดาห์ การทำงานต้องใช้ระยะเวลารอแห้งสนิท ช่วงเวลาที่เหลือหากกะเพรเรซินให้ทั่วทุกหัว แล้วใช้เวลา อาทิตย์ในการแกะเพชร

การศึกษาแหล่งเรียนรู้ ค้นคว้าจากพื้นที่จริง สอบถามจากบุคคลที่โรงเชือดวัวจริง รวมถึงการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตประกอบด้วย จากการค้นคว้าลงพื้นที่จริงทำให้เรียนรู้ทุกขั้นตอนการเชือด การศึกษาแหล่งข้อมูล ทำให้เรียนรู้ทุกขั้นตอนการเชือด การศึกษาแหล่งข้อมูลทำให้น่าวิเศษมาประกอบในงานได้ การศึกษาจากคนในพื้นที่ ศึกษาจากการถามในพื้นที่นั้น การทดลองหาสถานที่หลายๆที่ทำให้เห็นความแตกต่างของแหล่งข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน ทำให้มีข้อมูลเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานชุดนี้มีปัญหาในเรื่องของการติดตั้งงานและการประกอบวัตถุที่มีขั้นตอนยุ่งยากทำให้ต้องแก้งานหลายรอบ ข้อเสนอแนะของข้าพเจ้าอาจเป็นการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมรูปแบบงานศิลปะที่มีการติดตั้งหลายแบบเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงาน และข้าพเจ้าจะศึกษาหาความรู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไป

บรรณานุกรม

นิทรรศการ 10 ปีจิตรศิลป์ : ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี. 2547. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

นิทรรศการมหกรรมสีน้ำแห่งประเทศไทย 2546. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

นิพนธ์ ทวีกาญจน์. 2533. 3 มิติ ทศนะทางศิลปะและศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.

บุญ่า. 1997. นิตยสารเปรี้ยว. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์ จำกัด.

สงวน รอดบุญ. 2533. ศิลปะกับมนุษย์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

อารี สุทธิพันธุ์. 2535. ศิลปนิยม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

Edouard Manet. 1863. **Luncheon on the Grass**. [Online]. Available :

<http://images.search.yahoo.com/search/images?p=manet&ei=UTF-8&fr=FP-tab-img-t&fl=0&x=wrt> .

Fernando Botero. 1998. **Odalisque**. [Online]. Available : <http://images.search>.

[yahoo.com/search/images?p=botero&ei=UTF-8&fl=0&imgsz=all&fr=FP-tab-img-t&b=21](http://images.search.yahoo.com/search/images?p=botero&ei=UTF-8&fl=0&imgsz=all&fr=FP-tab-img-t&b=21).

http://ruksinrspa.blogspot.com/2010/09/blog-post_2242.html

http://www.youtube.com/watch?v=EoTTzz_kErM

<http://www.youtube.com/watch?v=YFzVLbWZLDw>

ผลงานศิลปะ

ภาพประกอบชิ้นที่ 78 : ภาพผลงานศิลปนิพนธ์

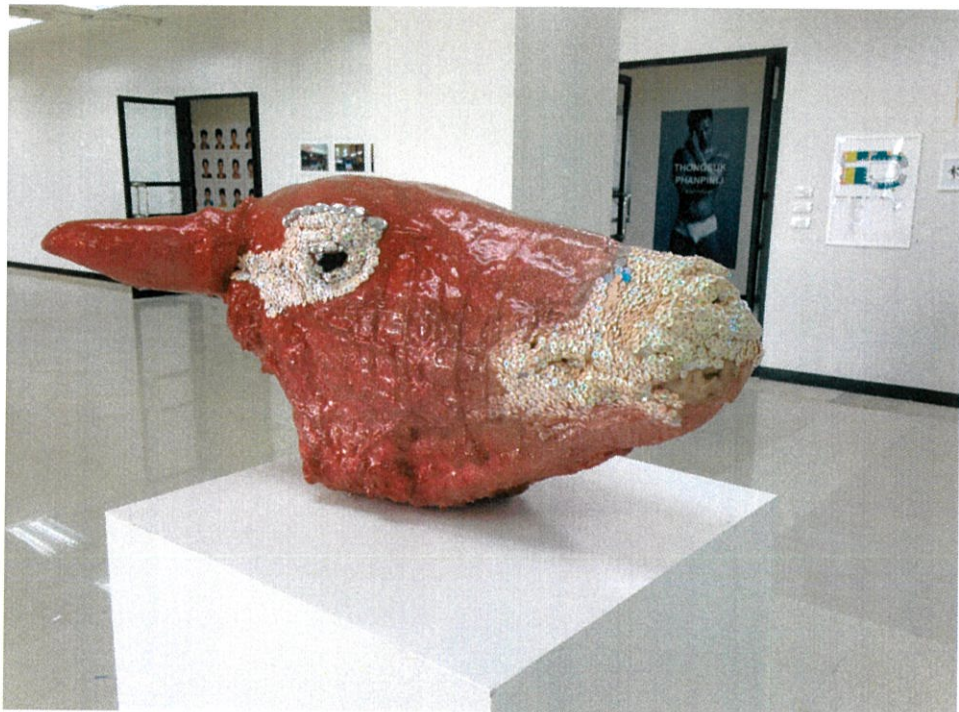
- ชื่อผลงาน : ความตายในอุดมคติ (Death in the ideal)
 ขนาด : 230 x 230 x 200
 เทคนิค : สื่อผสมแบบจัดวาง(Mixed Media Installation)

ภาพประกอบชิ้นที่ 79 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปะนิพนธ์ 1

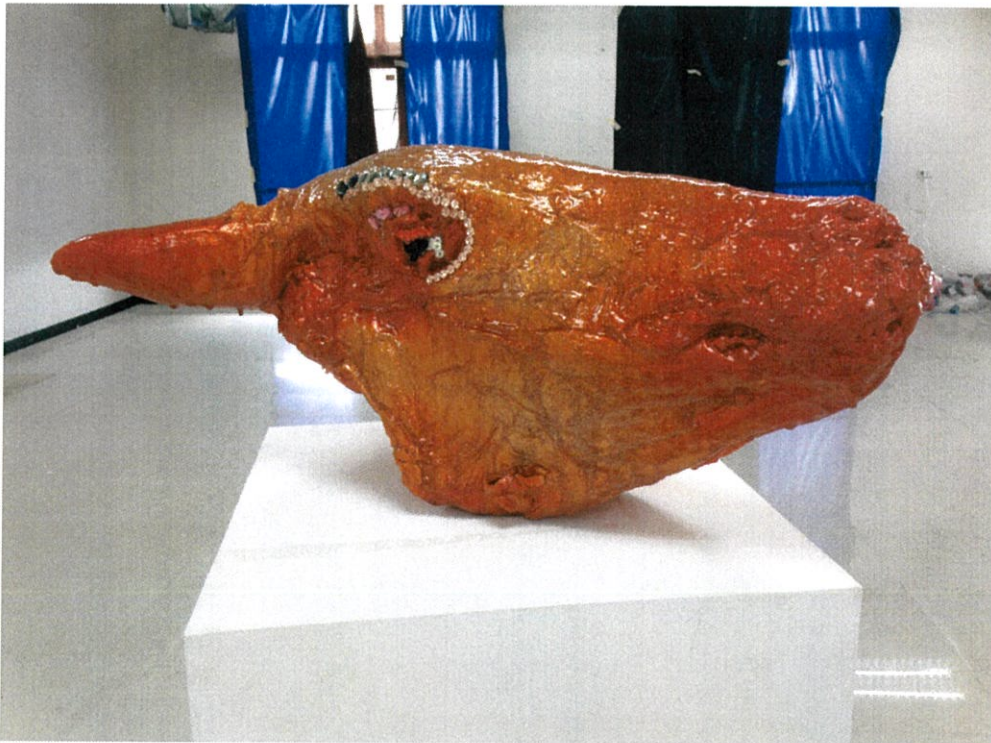
ภาพประกอบชิ้นที่ 80 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 2

ภาพประกอบชิ้นที่ 81 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 3

ภาพประกอบชิ้นที่ 82 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 4

ภาพประกอบชิ้นที่ 83 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ 5

ภาพประกอบชิ้นที่ 84 : ภาพรายละเอียดผลงานศิลปินพจน์ 6

ประวัติ

ชื่อ : นางสาว นพรัตน์ สุวรรณปรีดี (Nopparat Suwanpreedee)
เกิด : 14 กันยายน พศ. 2535
ที่อยู่ : 119 ซ.รามอินทรา19 ถ.รามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน
โทรศัพท์ : 0830226065
E-meil : marianplum_nopparatmp@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษาปีที่1-6 : โรงเรียนวัดบางเตย
ระดับมัธยมศึกษาปีที่1-6 : โรงเรียนบางกะปิ
ระดับปริญญาตรีปีที่1-4 : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง